

Mi o sebi

Glasilo Društva upokojencev Škofja Loka št. 32 letnik IX september 2015

Foto: Z. Ramovš

Foto: Z. Ramovš

▲ Marinkina knjižnica pod krošnjami v Bralnici
◀ Sokolskega doma

Aktivno upokojsko poletje

Otvoritev fotografske razstave skupine Fotošpancir

Foto: Z. Ramovš

MK pod krošnjami – UNICEF, Sirija

Foto: Z. Ramovš

Urejanje novih prostorov v bivši vojašnici

Foto: S. Dolinar

Po zdravilna zelišča na Kamnitnik

Foto: Z. Ramovš

Foto: Z. Ramovš

Foto: osebni arhiv

Foto: N. Mandić Orehek

Foto: vir internet

Foto: arhiv M. Bozovičar

- 3** UVODNIK
- 4** PREDSEDNIKOV TRETJI MANDAT
- 5** VESELI VEČER – GREMO PO LOKI
- 7** KJE SO BILI NAŠI ČLANI
- 10** PROSTOVOLJSTVO JE VREDNOTA
Milica Križaj
- 11** MED NAS PRIHAJAJO NOVI ČLANI
Franjo Koprek
- 12** ČLANE IMAMO TUDI IZVEN ŠKOFJE LOKE
Marica Ferlan
- 13** MARINKINA KNJIŽNICA
Bralna značka za leto 2014/2015
Nasveti za branje
- 15** GALERIJA HODNIK
Peta obletnica odbora za razstave
- 16** Novo v Galeriji
- 17** DOLGO, DOLGO ŽIVLJENJE
Metka Hartman
- 18** Jože Triler
- 20** DRUŠTVO U3
Prva obletnica društva U3
- 21** Čaj ob petih
- 22** Novi mentorji in nove vsebine
- 24** GLASBA
Marinki Logar v slovo
Dejavnost pevskih zborov DU Škofja Loka
- 26** ŠPORTNI MOZAIK
Bogata športna dejavnost PZDU
- 31** Prvi del tekem za 35. ŠRI
- 32** Druge novice s področja športa
- 33** V spomin Janeza Gašperšiča
- 34** Najboljši športniki in športnice
- 35** PLANINSKA IN POHODNIŠKA SEKCIJA
Spremembe in novosti
- 36** PROJEKT STAREJŠI ZA STAREJŠE
- 38** IZ NAŠE PRETEKLOSTI
9. maj pred sedemdesetimi leti
- 40** GREMO NA POT
- 41** NAŠI NOVI PROSTORI
- 41** KORISTNE INFORMACIJE

NAŠE GLASILO

Maruša Mohorič

Uvodnik. Nočna mora za tistega, ki to dela prvič. Uvodnik naj bi bil komentar. Za komentar moraš imeti idejo, podatke, konstruktivno razmišljanje in bistro glavo. V mislih sem to besedilo pisala že celo večnost. Idej sem imela kar nekaj, vendar pa nobena ni bila prava, posebna in sprejemljiva za večino bralcev. Skrajni rok za oddajo pa se je nevarno bližal. Zgodilo se je na izletu na posebno sredo v avgustu, ko smo se peljali na Debeli rtič. Udeležence sem prosila, naj napišejo, ali glasilo berejo, kaj jim je v njem všeč in česa si morda želijo več ali manj. Večinoma so bili prijazni in ustrežljivi, čeprav je bil zelo deževen dan, v katerem so nekateri uživali, drugi pa so ga želeli pozabiti in so zato rajši pisali. Ker mnoge od njih poznam, verjamem, da so bili iskreni. Hvaležna sem vsem, tistim, ki so se podpisali, in tistim, ki so želeli ostati anonimni. Največ odgovorov je bilo splošnih. Tako so anketiranci napisali, da jim je glasilo všeč, da preberejo vse od prve do zadnje vrstice, da so veseli, ko ga dobijo, in da ga mnogi z veseljem pričakujejo. Pohvalili so vse, ki delajo pri glasilu in želijo uredniškemu odboru uspešno delo tudi v prihodnje. Večina je izpostavila, da so jim všeč prispevki o starejših članih in zanimivih osebnostih ter pripovedi o nekdanjih časih, kaj se nam dogaja in kaj se bo dogajalo, napovedi dogodkov, omenili pa so tudi uvodnike, kar se mi je zdelo presenetljivo. Posebej so pohvalili prispevke Meri Bozovičar in verjamem, da je Meri takšnih mnenj zelo vesela in bo prijetno presenečena. In kaj naši bralci pogrešajo v našem glasilu? Menijo, da bi morali več pisati o starejših članih, zanimivih ljudeh, izletih in pohodih, morda tudi o zanimivih krajih iz naše okolice, malo manj pa o tekmovalnem športu. Več naj bi pisali tudi o aktualnem dogajanju v društvu in novicah iz upravnega odbora. Vsekakor zanimivo.

Zaradi verodostojnosti naj navedem dve izjavi s podpisoma avtorjev.

»Glasilo Mi o sebi preberem z veseljem. Ustvarjalcem glasila še naprej želim veliko dobrih člankov. Nada.«

»Ko dobim glasilo Mi o sebi, ga vedno prelistam in preberem, kaj se nam dogaja, kje hodimo, kam bomo šli ter kaj lepega se je in se bo še zgodilo. Franc.«

Naslednja anonimna izjava predstavlja mnenje večine anketirancev: »Glasilo naj ostane takšno, kot je. Želim si le čim več intervjujev z zanimivimi upokojenci in zapisov avtorice Meri Bozovičar.«

V imenu članic in članov uredniškega odbora se zahvaljujem za pohvale, predloge in spodbude.

Izdajatelj

Društvo upokojencev Škofja Loka
Partizanska cesta 1, 4220 Škofja Loka

Tel. (04) 512 06 64

e-pošta drustvoupokojencev@siol.net

Odgovorna urednica

Maruša Mohorič

Stalni sodelavci

Martin Bizjak, Meri Bozovičar,

Marija Draškovič, Julija Jenko,

Borjana Koželj, Jelka Mlakar,

Nadja Podgoršek

Lektorica

Katarina Draškovič

Oblikovanje

Nevenka Mandić Orehek

Urednica fotografije

Zlata Ramovš

Tisk

GTO Košir d.o.o.

Naklada 2100 izvodov

Posamezni izvod stane 1,00 EUR.

ISSN 1855-0975

**Naslednja
številka izide
11. decembra
2015.**

DRUŠTVO UPOKOJENCEV ŠKOFJA LOKA

Partizanska cesta 1, 4220 Škofja Loka

MŠ 5010721000

DŠ SI99746352

Tajništvo 04/512 06 64 in 040 226 667

Fax 04/512 63 09

Računovodstvo 04/512 63 08

Blagajna 040 857 273

E-naslov drustvoupokojencev@siol.net

Uradne ure sreda in petek od 8. do 12. ure

PREDSEDNIKOV TRETJI MANDAT

Jelka Mlakar

Dosedanji predsednik DU Škofja Loka Miro Duić je bil 3. aprila 2015 s popolnim soglasjem zbora članov imenovan za vodenje društva za naslednja štiri leta. Osnova za to odločitev je bilo predvsem njegovo zelo uspešno osemletno delo na poslovnem področju, člani društva pa smo ga v teh letih spoznali tudi kot prijaznega in razumevajočega človeka.

Kako si je zamislil svoj tretji mandat, kakšni so njegovi načrti, predvsem pa novosti, ki jih želi vnesti v delo društva, so vprašanja, na katera bo podal odgovore v nadaljevanju. Najprej pa nas zanimajo rezultati poslovanja leta 2014.

► V osnovi društvo vedno dela tako, da zadovolji najširše potrebe članstva in izvede načrtovane aktivnosti na področju športa in rekreacije, pohodništva, izletništva in kulture. Seveda pa vsi projekti zahtevajo določena finančna sredstva in vedno se postavlja vprašanje, ali smo sploh lahko uresničili vse naše želje. Preteklo leto je bilo uspešno, saj smo pokrili vse stroške, ostalo pa nam je 653 €, čeprav naša osnovna naloga ni ustvarjati dobiček, temveč le izvesti zastavljene cilje. Tako smo dosegli načrtovanih 84.000 € in pohvalimo se lahko, da takšne realizacije ni imela celotna Zveza društev upokojencev Slovenije.

Naše želje za leto 2015 so podobne. Računamo sicer, da nam bo nekaj prihodka ostalo, kar pa ni pomembno. Predvsem se moramo zavedati, da ne smemo ustvarjati izgube. Doslej nam je to uspevalo zaradi truda prostovoljcev, katerih delo poplačamo le tako, da jih enkrat letno povabimo na izlet. Vedno poudarjam, da so še posebej prizadevne ženske, saj so moški raje bolj v ozadju, kadar se je treba izpostaviti z delom. Za naše uspehe so v veliki meri zaslužni vodje sekcij na področju kulture, športa in rekreacije, ki se zavedajo, da niso pomembni le materialni pogoji, ampak predvsem vsebina. Tako **Marija Draškovič** strokovno vodi Marinkino knjižnico, **Zlata Ramovš** je na noge postavila galerijo Hodnik, **Ela Dolinar** pa nas vodi na ogled opernih in gledaliških predstav. Mešani pevski zbor Vrelec, ki ga je več let vodila **Marinka Logar**, od letošnjega leta vodi **Janez Radelj**. Za šport in rekreacijo je zadolžen **Ivan Hafner**, planinske pohode in izlete organizirata **Nežka Trampuš** in **Dragica Gartner**, izletništvo pa je v rokah **Cvete Škopelja**. Člani društva smo zelo navezani tudi na naše glasilo MI O SEBI, ki ima od letošnjega leta novo odgovorno urednico **Marušo Mohorič**.

Leto 2015 je prineslo tudi nekaj sprememb v organizaciji društva.

Foto: N. Mandić Orehek

► Univerza za tretje življenjsko obdobje se je ločila od DU in se organizirala kot samostojno društvo U3. Ker še vedno deluje v istih prostorih, smo se dogovorili, da bodo pokrivali materialne stroške, logično pa je, da se bodo aktivnosti,

ki so se odvijale že vseh deset let, kar Univerza obstaja, tudi v prihodnje prepletale.

Tudi planinstvo in pohodništvo sta organizirana na novo. Letos so bili sprejeti novi zakoni na finančnem področju, ki zahtevajo vodenje natančne dokumentacije in izdajo računov. To ne pomeni, da se bodo izleti za naše pohodnike podražili ali da bodo imeli slabše pogoje, ampak da organizacijo in odgovornost za varnost udeležencev prevzema Planinsko društvo Škofja Loka. Ostale izlete, tako kopalne kot tudi druge, in letovanja bomo še naprej organizirali v društvu, prav tako pa bomo obdržali rekreativno pohodno skupino za tiste, ki se ne udeležujejo zahtevnih planinskih pohodov.

Lahko v prihodnosti pričakujemo nove dejavnosti?

► Vsekakor želimo obdržati projekt Starejši za starejše, pri katerem računamo tudi na evropska sredstva. Sodelovali bomo pri projektih v okviru Zveze upokojencev Slovenije in se udeleževali vseh dogodkov na območju Pokrajinske zveze društev upokojencev Gorenjske. V društvo želimo uvesti čim več novih stvari, kajti novih članov ne bomo pridobivali le z besedami, ampak z aktivnostmi. Premišljuje tudi o uvedbi društvene spletne strani, pri čemer bi želeli aktivno udeležbo članov pri ažuriranju dogodkov in nekoga, ki bi se s tem redno ukvarjal.

Med željami za v prihodnje je tudi organizacija zabavnih prireditev. Veseli večer gremo po Loki, ki je potekal 4. junija letos, je pokazal, da je to mogoče.

► Ta prisrčna prireditev, na kateri smo se na šaljiv

način ozrli v preteklost našega mesta, je bila zelo odmevna. Zamisel zanjo je dala Marinka Mesec, izvedli pa so jo člani našega društva. Želim si, da bi postala tradicionalna.

Zagotovo smo člani tisti, ki dajemo društvu pravo vsebino, in te pozitivne plati pri nas ne manjka.

Večna težava, ki ni od včeraj, pa je prostorska stiska.

► V občinskih prostorskih planih je na območju bivše vojašnice predviden kulturni center, v katerem naj bi prostore dobili tudi upokojeanci. Ker pa še

Foto: N. Mandić Orehek

1. seja novega upravnega odbora DU v novih prostorih

ni določeno, kdaj naj bi center začel delovati, smo poiskali začasno rešitev. V nekdanji stavbi Rdečega križa smo s prostovoljnim delom uredili dva prostora. Dvorana je namenjena pevskim vajam obeh zborov, plesnim vajam in zabavnim prireditvam, primerna pa je tudi za sestanke z več udeleženci. Svoje mesto v njej bodo dobili tudi šahisti. V drugem, športnem delu, bo prostor za pikado, igrišče za prstomet in rusko kegljišče. Ta šport se zdaj uradno imenuje kegljanje s kroglo na vrvici. (str. 41)

Za konec pogovora s predsednikom naj navedem še nekaj statističnih podatkov o številu članov DU Škofja Loka v zadnjih dveh mandatih.

- Število članov društva v tem obdobju se je gibalo med 2244 leta 2007 in 2209 leta 2014.

- Umrlo je 484 članov.

- Iz društva je izstopilo 516 članov.

- V društvo se je včlanilo 911 novih članov.

30. junija 2015 je bilo v društvo vpisanih 2188 članov, medtem ko je do takrat letos umrlo 27 članov, izstopilo jih je 65, na novo pa se jih je včlanilo 66.

VESELI VEČER

GREMO PO LOKI

Nadja Podgoršek

4. junija 2015 je v Sokolskem domu potekala prireditev z naslovom Veseli večer - gremo po Loki. Celotni projekt si je zamislila, režirala in izvrstno izpeljala Marinka Mesec s prostovoljci, ki so se prijazno odzvali njenemu vabilu.

Osnovna zamisel tega projekta je bila prikazati bogato družabno življenje v 60. letih prejšnjega stoletja, predvsem različna družabna srečanja ob različnih priložnostih.

Foto: N. Mandić Orehek

Uvodno pesem Neže Maurer Škofja Loka je zapel MePZ Vrelec. S svojim petjem in galantnim nastopom nas je očaral Lojze Čadež ob spremljavi

Foto: N. Mandić Orehek

Lojze Čadež, Marinka Mesec in Mirko Urh

Mirka Urha na harmoniki in zapeljivem koketiranju Marinke Mesec. Zgodovinski razvoj škofjeloške pošte, ki letos praznuje 175. letnico obstoja, nam je predstavil predsednik filatelističnega društva mag. Srečko Beričić.

Marinka Mesec je med posameznimi igranimi

nadaljevanje s prejšnje strani

prizori občinstvu predstavila veliko podrobnosti o pomembnejših kulturnih in zgodovinskih znamenitostih našega mesta. Nekaterim znanim Škofjeločanom je mesto na Šolski ulici namreč postavilo Alejo znamenitih meščanov.

V nadaljevanju sta Meri Bozovičar in Štefan Čadež ob kozarčku šampanjca, ki ga je postregel Frenk Pišler, obujala spomine na stare čase, ko so posedali pred znano gostilno Krona na Mesten trgu ali Placu.

**Meri
Bozovičar
in Štefan
Čadež
obujata
spomine.**

Foto: Z. Ramovš

Plac je bil takrat namreč središče družabnega in gospodarskega življenja. Prelepe poslikane fasade so svoj čas s svojim okrasjem kazale na premožnost lastnikov in dale mestu ime pisana Loka.

Na kino predstavo sta se v starih oblačilih odpravila Darinka in Boštjan Križaj, Jože Oblak pa nam je v

**Kratka
zgodovina
kina**

Foto: N. Mandić Orehek

pogovoru z njima na kratko predstavil zgodovino kina. Marica Strušnik je zaigrala na harmoniko in nato ob spremljavi vnuka Bineta zapela pesem o Osolniški gori.

Otvoritev Sokolskega doma, ki je svoja vrata športnikom slavnostno odprl julija 1922, je bila odločilna za razvoj športa v Škofji Loki. Zgodovino doma nam je zanimivo predstavila Julija Jenko,

ki je bila v mladosti aktivna in uspešna orodna telovadka, kasneje pa je kar 16 let delala kot športna referentka v društvu upokojencev. Kako zelo uspešni so bili in še vedno so tekmovalci našega društva, dokazuje kar 355 pokalov, ki krasijo police prostorov društva. Iz množice še vedno aktivnih športnikov je Julija Jenko na oder uspela privabiti Nežko Alič, Kati Šegulo in Minko Bertoncelj.

**Julija Jenko s športnicama Kati Šegula
in Minko Bertoncelj**

Foto: N. Mandić Orehek

V nadaljevanju progama se je s pesmijo o Škofji Loki predstavila pevska skupina Mavrica, skupina upokojencev, ki za svojo in tudi zabavo drugih

Naš hišni zborček Mavrica

Foto: N. Mandić Orehek

prepeva stare pesmi, katerih drugi zbori ne pojejo prav pogosto.

Sledil je nastop igralcev gledališke skupine Nadje Strajnar, ki so predstavili prizor iz Pigmaliona Georga Bernarda Shawa. Igrali so Milena Kejžar, Špela Rajgelj in Blaž Vrhunc, katere je publika za odlično predstavo nagradila z bučnim aplavzom. Mimi Vilfan iz iste gledališke šole je povedala šalo o srečanju s papežem, spomine na Puštal in življenje

Puštalcev
pa je na
simpatičen
način
obujala
Breda
Benedik ali
po domače
Medvedova
Breda.
V zaključnem
delu
programa
je Marinka
Mesec
na oder
povabila še

Foto: N. Mandić Orehek

Breda Benedik je prikazala hojo na hoduljah.

župana mag. Miho Ješeta in predsednika DU Škofja Loka Mira Duića. V kar obširnem pogovoru smo izvedeli marsikaj zanimivega, med drugim tudi to, da je letos društvo upokojencev končno dobilo v uporabo nekdanje prostore Rdečega križa, ki jih bomo uporabljali za nekatere športne in druge dejavnosti.

Za konec sta zbor Vrelec in skupina Mavrica skupaj z občinstvom zapela še venček narodnih pesmi, pred tem pa se je Marinka Mesec zahvalila vsem nastopajočim, organizacijskemu odboru, prostovoljkam in prostovoljcem ter sponzorjem, ki so kakorkoli pripomogli k izvedbi tega zahtevnega projekta.

Po končanem programu so se obiskovalci in nastopajoči v predverju Sokolskega doma okrepčali z priboljški, ki so jih pripravile naše pridne prostovoljke.

Gledalci in poslušalci so bili navdušeni, kar lahko preberete tudi v spodnjih izjavah.

Irena Pešelj: »Nastopajoči so s spontano izvirnostjo gledalcem pričarali resnično prijetno uro in pol užitek. Vsak je doprinesel nekaj izvirnega iz svoje

mladosti in loškega okolja.«

Jože Prevodnik: »Menim, da je Veseli večer v Škofji Loki posrečena in dobrodošla prireditev. Vse čestitke nastopajočim.«

Predsednik DU Miro Duić: »Premierna uprizoritev nas opogumlja, da bi ta veseli dogodek priredili tudi v naslednjih letih in bi postal stalnica. Prepričan sem, da bomo s takšno prireditvijo še naprej opozarjali na veliko aktivnost našega društva in njegovih članov. Še posebej se moramo zahvaliti našemu županu Mihi Ješetu, ki je temu dogodku namenil svoj čas in prispeval k prijetnem vzdušju.«

Poleg vodje projekta Marinke Mesec je imel veliko dela tudi pripravljalni odbor v sestavi Miro Duić, Nadja Strajnar Zadnik, Cvetka Škopelja in Nevenka Mandić Orehek. Za fotografije sta poskrbeli Zlata Ramovš in Nevenka Mandić Orehek, predstavitev je pripravila Vlasta Mekiš, za tehnično podporo pa je bil odgovoren Miha Eržen.

Foto: N. Mandić Orehek

Župan Miha Ješe v pogovoru s predsednikom DU Mirom Duićem

Prireditev je uspela in dosegla svoj namen, saj smo se za kratek čas vrnili v stare dobre čase, ki nam vzbujajo nostalgijo.

KJE SO BILI NAŠI ČLANI?

TOPLICE KANJIŽA

Martin Bizjak, Cveta Škopelja

Konec marca smo se upokojenci DU Škofja Loka priključili DU Gorje in se odpravili na rehabilitacijo v Toplice Kanjiža.

Toplice Kanjiža so eden od najbolj znanih zdraviliško-rehabilitacijskih centrov v Srbiji. Nahajajo se na severu Vojvodine, nedaleč od Subotice in meje z Madžarsko. Turizem se je v Kanjiži začel razvijati že dolgo nazaj, danes pa goste

najbolj privlačijo bazeni s termalno mineralno vodo. Med bivanjem strokovno osebje zdravilišča pomaga pri zdravljenju okvar in prizadetosti gibal, regenerativnega sklepnega in izvensklepnega revmatizma, stanja po poškodbah in operacijah

nadaljevanje s prejšnje strani

gibalnega sistema, artrozi, obolenju centralnega in perifernega živčnega sistema, obolenju oziroma po operacijah hrbtenice in vstavitvah umetnih delov sklepov kolka in kolen. Poleg zdravstvenih storitev ponujajo tudi wellness, športno-rekreacijske rekvizite ipd. Turiste privlači tako možnost odmora na Tisi kot tudi lepota samega mesta, ki je zelo lepo urejeno in ima veliko kulturno-zgodovinskih spomenikov.

Nastanili smo se v lepo urejenem hotelu Bolnice za rehabilitacijo, kjer smo dobili dolge zvitke bonov za prehrano v hotelski restavraciji. Vsak je opravil začetni zdravniški pregled ter dobil seznam in urnik terapij za ves teden. Osebe večinoma govori madžarsko in je zelo prijazno, v toplicah pa smo se počutili dobro. Dopoldne smo imeli terapije,

Foto: M. Bizjak

Sprehod po glavnem mestu Vojvodine - Novem Sadu

popoldne pa sta nas vodiča turistične agencije Navigator vodila na izlete po bližnji in daljni okolici. Domov smo se vrnili zadovoljni in srečni.

POMLADNI DOPUST V DUGI UVALI

Cveta Škopelja

Sredi junija je društvo upokojencev Škofja Loka v organizaciji turistične agencije Lokaturist svoje člane popeljalo na sedemdnevno letovanje v Dugo Uvalo pri Puli.

Naša skupina je štela 51 članov. Večina se je med seboj že poznala, z ostalimi pa smo se hitro zblížili.

Foto: Z. Ramovš

Iskali smo senco in bližino vode.

Preživeli smo lep, sončen in aktiven teden. Bolj pridni so jutra začeli s telovadbo, za katero je poskrbela naša članica Minka Dolenc, čez dan pa smo se kopali v toplem morju ali prelepem zunanjem bazenu, poležavali na soncu, hodili na sprehode ter se udeleževali izletov v Pulo, Labin in Rovinj. Izlete, na katerih smo tekmovali v znanju, ki nam ga je o naravnih lepotah in kulturni dediščini obiskanih krajev med vožnjo posredoval vodič Venčeslav Kolar, nam je pripravil Lokaturist, saj sta bila avtobus in vodič ves čas letovanja z nami. Tako smo vsak dan izmenjevali vtise ter tekmovali

v pikadu in prstometu. Zmagovalci so ob koncu preverjanja znanja oziroma na koncu letovanja prejeli tudi lepe nagrade, za katere je poskrbel Lokaturist in za kar smo zelo hvaležni. Vsak večer smo sklenili z druženjem na hotelski terasi in nekajkrat tudi s plesom ob živi glasbi.

Letovanja se je istočasno udeležilo tudi okrog 30 upokojencev iz treh različnih slovenskih društev upokojencev. Tako smo vsi skupaj s šampanjcem nazdravili jubileju najstarejše, 90-letne udeleženke letovanja iz DU Šentvid pri Stični.

Vse je minilo prehitro in po tednu dni smo se vrnili v objem naše lepe domovine in toplih domov. Spotoma smo se na kratko ustavili še v Opatiji.

Dosežke na športnih tekmovanjih je pridno spremljala in beležila **Julija Jenko**.

V **prstometu** je tekmovalo 10 žensk in 9 moških. Pri ženskah je zmagala Vera Bokal, druga in tretja pa sta bili Cveta Škopelja in Zlata Ramovš. Pri moških je zmagal Boško Škopelja, medtem ko sta bila drugi Janez Dolenc in tretji Vinko Stržinar.

V **pikadu** je tekmovalo 8 žensk in 8 moških. Pri ženskah je bila ponovno nepremagljiva Vera Bokal. Druga je bila Marija Dolenc, tretja pa Julija Jenko. Pri moških je zmagal Milan Mihalič, druga in tretja pa sta bila Peter Jožič in Jože Bogataj.

Za uvrstitve na vsa prva tri mesta je agencija Lokaturist podelila lepa darila. Na takšnih srečanjih in tekmovanjih se odkrivajo skriti talenti.

V VROČIH AVGUSTOVSKIH DNEH SMO POTOVALI PO SRBIJI

Zlata Ramovš

V začetku avgusta smo se z avtobusom odpravili na izlet v nekdanjo bratsko republiko Srbijo. Ogledali smo si del neznansko ravne Vojvodine in Šumadijo, osrednje gozdnato področje vzhodno in južno od Beograda.

Sledili smo Donavi skozi Đerdapsko sotesko in v Negotinu uživali v pozni srbski večerji in živi glasbi. Z vodičem Jovanom smo naslednji dan obiskali zanimivo vas Rogljevačke pivnice, ki sicer ni naseljena, ampak so v njej le zidanice in pivnice vaščanov spodnje vasi Rajac, v katerih delajo, hranijo in ponujajo svoje vino. Žal pa močno in dobro vino zaradi zelo slabe ceste, ki jo morajo vaščani vzdrževati sami, brez pomoči občine, ne pritegne veliko kupcev. »Vsak pride le enkrat, nato pa ga zaradi ceste ni več nazaj«, so nam žalostno razlagali pridni vinogradniki, potem pa nam postregli z obilnim in dobrim kosilom. V bližini Zaječarja smo bili navdušeni nad odlično restavriranimi 1700 let starimi ostanki rimske palače Felix Romuliana, ki je bila last enega od 16 rimskih cesarjev, rojenih na območju sedanje Srbije. Ostanke palače so restavrirali s finančno podporo Unesca. Zvečer smo v hotelu ob živi glasbi Ivanki Štravs čestitali za njen 80. rojstni dan. Naslednji dan nas je v Zaječarskem muzeju sprejel restavrator rimske palače in nas popeljal še po bogatih muzejskih zbirkah.

V vinarni Jović smo degustirali sedem odličnih vin in nekdanj skrivnostni napitek iz vinske rutice Tribulus, ki deluje kot anabolik in afrodiziak. Seveda smo se z odličnimi pijačami dobro založili tudi za domov. Če le kula v Nišu, zgrajena iz 900 glav premaganih Srbov, nas je predstavila v čas Turkov, ravno tako pa tudi kip carja Lazarja v Kruševcu, katerega so Turki

Foto: M. Bizjak

Ob obisku Kruševca

ubili v znameniti bitki na Kosovem polju. Po večerji v Čačku smo se preko hribov odpravili v Gučo, ki nas je pritegnila s svojimi znamenitimi trubači. Večina si je rajši, kot da bi sedela v hudem trušču mnogih glasbenih skupin, ogledovala zanimive stojnice in improvizirane gostilne s srbskimi narodnimi jedmi in plesalkami ter preizkušala ponudbo pijač. Celo ponoči je bila vročina resnično huda.

Zadnji dan smo si ogledali znamenito švedsko hišo v Gornjem Milanovcu, ki stoji kot spomenik medvojnemu srbskem izseljencem na Švedsko. Na koncu smo na simpatičnem in prijetnem kmečkem turizmu Farma Marin gaj v bližini Ljiga dobili najboljšo hrano v vseh štirih dneh in se založili z njihovimi domačimi dobrotami.

GREMO NA MORJE ZA EN DAN

Naše srede na Debelem rtiču

Marinka Berčič

Po ugodni ceni smo se članice in člani DU Škofja Loka tudi letos vsako sredo julija in avgusta z avtobusom udobno in brezskrbno odpeljali na kopanje na Debeli rtič.

Na jutranji kavici s popustom in ob povratku smo se ustavili v restavraciji Marche ob avtocesti. Enodnevno brezplačno gostovanje na plaži vključuje izlet na Primorsko, športni dan, plavanje, sprehode, branje in reševanje križank ter okusno

kulinariko v bližini v obliki kosila ali jedi na žaru, osvežilnih napitkov in sladoleda. Vroči sončni dnevi, poležavanje na plaži na travi pod figami ali ob obali v senci borovcev ob rahlem vetriču, osvežitev v morju in običajno dobra družina so popoln recept

nadaljevanje s prejšnje strani

za sprostitev od vsakodnevnih obveznosti. Debeli rtič je rt na skrajnem severnem koncu slovenske obale ob italijanski meji, ki nudi pogled na Tržaški zaliv. Danes sta zavarovana del obale in parka, saj gre za neokrnjeni, izjemno pester del naravne dediščine, kjer na izjemno raznolikem botaničnem prostoru raste skoraj 200 rastlinskih vrst. Ta naravni spomenik obsega 800 m obale in 200-metrski pas obalnega morja. Če vas s tem zapisom še vseeno nismo navdušili, da bi se nam naslednje leto pridružili, vas bosta razveselila možnost izbire načina dnevnega letovanja in počitek v svoji postelji. Prijetno utrujeni, a srečni,

Foto: S. Jarc

zadovoljni in hvaležni društvu za organizacijo ter skrbnima spremljevalkama se ljubitelji morja in sonca, ki smo prišli na svoj račun, iskreno zahvaljujemo.

PROSTOVOLJSTVO JE VREDNOTA

NA OBISKU PRI MILICI KRIŽAJ

Julija Jenko

Milica Križaj je prostovoljka našega društva, ki raznaša glasilo MI O SEBI, pobira članarino pri članih, ki sami ne morejo priti v društvo, nosi darila 80- in 90- letnim jubilarantom, v zadnjem času pa sodeluje tudi pri projektu STAREJŠI ZA STAREJŠE.

Za svoja dobra dela je aprila letos na zboru članov prejela PISNO PRIZNANJE DU Škofja Loka.

Milica se je rodila v Savi pri Litiji. Po končani šoli se je zaposlila v Ljubljani, kamor se je vsak dan vozila z vlakom. Na vlaku je spoznala svojega bodočega moža, učitelja iz Trbovelj. Ko sta se poročila, je mož dobil službo in stanovanje v Poljanah v Poljanski dolini, ona pa se je zaposlila v podjetju LTH v Poljanah. Rodili sta se jima dve hčerki. Ko je Milicin mož po petih letih zakona nepričakovano umrl, se je Milica s hčerkama preselila v

Foto: osebni arhiv

Groharjevo naselje v Škofjo Loko, službo pa dobila v enoti podjetja LTH na Trati. Po nekaj letih se je poročila z Milanom Križajem in rodila se jima je še ena hčerka. Z možem, ki je umrl pred 11 leti, sta v Retečah zgradila hišo.

Po upokojitvi se je Milica včlanila v DU Škofja Loka in takoj pokazala voljo do prostovoljnega dela. Majdi Bernard, dolgoletni prizadevni prostovoljki na območju Reteč in Gorenje vasi, ki so jo pestile zdravstvene težave, je ponudila pomoč, katero je Majda z veseljem sprejela. Tako Milica sedaj pobira članarino, nosi darila jubilarantom in poskrbi, da člani naše glasilo dobijo takoj po izidu. Pri pobiranju članarine je vesela, če je član doma že ob njenem prvem obisku, drugače pa se po telefonu dogovori za naslednji obisk. Zelo prijetne izkušnje ima tudi s srečanj z jubilaranti, katere vedno pokliče in se

dogovori za srečanje. Ob tovrstnih obiskih si mora vzeti več časa, saj se jubilaranti radi pogovarjajo in jo z veseljem pričakujejo. Razveselijo se tudi dobrot iz darilne vrečke, za kar so društvu zelo hvaležni.

Poleg prostovoljstva ima Milica rada naravo in po smrti moža Milana je s prijateljico veliko hodila v hribe. Rada tudi potuje in tako je z Računovodskim društvom Škofja Loka ter različnimi agencijami veliko

potovala po domovini in tujini. Videla bi rada še veliko sveta, vendar jo pri željah omejujejo leta. Pridružila se je tudi pohodnikom, ki jih vodi Dragica Gartner. Pravi, da so izleti lepi in da se udeleženci med seboj dobro razumejo. Zaradi velikega števila prijavljenih pohodnikov je poleg avtobusa vedno potrebno urediti prevoz s kombijem. Milico zelo moti, da pohodnike iz Reteč skoraj vedno pobere kombi in udeleženci ne slišijo razlage poteka izleta. Na koncu naj dodam, da Milica v hiši živi sama, saj so si hčere uredile svoje domove. Kljub temu ji dolgčas ni nikoli. Okrog hiše ima velik vrt, ki ga z veseljem obdeluje.

Ima tudi vnuke in že prvo pravnukinjo ter za najmlajše še vedno kuha kosilo. **Tako je njen upokojski čas vedno polno izkoriščen.**

»KAR REČE PLANINSKI VODNIK, MORA BITI SVETO!«

Zlata Ramovš

Franjo Koprek je upokojenec od letošnjega junija, član DU Škofja Loka pa že od konca marca, ko je zadnjič opravil osemurni delovnik v svoji službi. Našim planinskim vodnicam je že v preteklosti večkrat pomagal pri vodenju pohodov. Že pred desetimi leti jim je obljubil, da se jim bo pridružil takoj, ko se bo upokojil, in obljubo je tudi držal.

Z ženo Minko, tudi mlado upokojenko, stanujeta v Podlubniku in imata odrasla otroka Kristino in Jana. V Škofjo Loko ga je povabila mama, ki je delala v tovarni LTH, in prišel je, ko je končal osnovno šolo v rodni vasi Vugrišinec pri Čakovcu. V Škofji Loki je zaključil poklicno šolo in se zaposlil v orodjarni, kjer je ostal vsa leta službe. 40 let je bil orodjar – specialist in izdeloval prototipna orodja za litje odlitkov za avtomobilsko industrijo. Zelo ponosen je na dejstvo, da je tik pred upokojitvijo tri mesece delal tudi v novi orodjarni LTH Castings na Trati, v kateri je nameščena najsodobnejša tehnologija. Še tretji LTH-jevec v družini pa je njegov sin Jan, ki dela v enoti Obdelava v Vincarjih.

Kot planinski vodnik si že pred desetimi leti vodil tudi upokojske planinske izlete. Kakšni so bili tvoji začetki?

► Za pomoč me je prosila vaša vodnica Nežka Trampuš. Upokojenci imate odlične planinske vodnice, ki so pohodnike zelo dobro vzgojile, zato jim vedno rad pomagam. Sam sem planinec že 43 let. Občasno sem v planine odšel še kot vajenec, po zaposlitvi v orodjarni pa sem začel hoditi redno, saj je bilo planinstvo v tovarni zelo dobro razvito.

Koliko pohodov si opravil v tem času?

► Vseh 43 let planinarjenja vodim dnevnik pohodov. Doslej sem jih opravil okrog 2200 in popisal že osem zvezkov. Na Triglavu sem stal točno 30-krat.

Prvo slovensko transversalo sem opravil v letu in pol. Kasneje sem prehodil še več drugih, loško planinsko pot pa sem tudi prekolesaril. Najbolj mi je ostala v spominu transversala z avtobusom po Balkanu, ko smo v desetih dneh obiskali najvišje vrhove osmih evropskih držav, se na koncu 15 ur vozili s trajektom iz Grčije do Ancone v Italiji in se nato odpravili še v San Marino, kjer smo pohod zaključili. To je bila moja najdaljša in najnapornejša planinska tura.

Pomembna se mi zdi tudi udeležba na transversali Pot prijateljstva, v okviru katere smo tik pred vojno in v času vojne za osamosvojitve Slovenije

preplezali deset zahtevnih vrhov v Sloveniji, Avstriji in Italiji. Za ta podvig sem prejel plaketo, ki mi veliko pomeni.

K mojemu planinstvu spada še delo z mladimi. Že

Foto: Z. Ramovš

Franjo z njemu najljubšimi priznanji za planinstvo in gobarjenje

dolga leta kot prostovoljec vodim planinske krožke škofjeloških osnovnošolcev, z njimi pa sem se udeležil že 21 planinskih taborov.

Od leta 1989 imam licenco vodnika Planinske zveze Slovenije. Leta 2001 sem od Športne zveze Slovenije in Zavoda za šport Škofja Loka prejel priznanje za svoj prispevek k športu, Planinska zveza Slovenije pa me je za vsestransko delo pri planincih odlikovala z bronastim, srebrnim in zlatim znakom PZS.

V dolгих letih vodenja sem velikokrat ugotovil, kako pomembno je, da se pohodniki natančno držijo tistega, kar jim reče vodnik. Žal sem bil priča tudi nekaj hujšim planinskim nesrečam, med drugim tudi smrti svojega sodelavca, sam pa sem pohode na srečo preživel brez večjih poškodb. Vsak planinski izlet je po svoje lep in poseben, planinarjenje pa je zame vsakdanja rekreacija.

Znan si tudi po svojem izrednem poznavanju gob.

► Gobe so moj konjiček. Že kot otrok sem si z gobami, ki sem jih nabiral v rodni Medžimurju, kupil kolo, da sem se z njim vozil v šolo. Kasneje sem

nadaljevanje s prejšnje strani

jih spoznaval s pomočjo gobarskega strokovnjaka in ustanovitelja Gobarskega društva Škofja Loka Franca Dolenca ter se o njih dodatno izobraževal. Pri Zvezi gobarskih društev Slovenije sem opravil izpit za določevalca gob in sodeloval v skupini, ki je odločala, katere gobe bodo zavarovane. Trenutno jih poznam 900 vrst. Zaradi alergije na plesni pa zdaj gob ne določam več uradno, ampak le za hobi.

Vse užitne gobe so tudi zdravilne, če ne rastejo na onesnaženih krajih. Poznam tudi medicinske gobe, vendar jih kot zdravila še ne uporabljam.

Kaj zdaj počneš v času, v katorem si prej hodil za službo?

► Saj nikoli nisem doma! Večinoma sem v hribih in na planinskih taborih z otroki, upokojenci in drugimi planinci. Seveda tudi gobarim. Dolgčas mi ni nikoli.

ČLANE IN PODPORNIKE IMAMO TUDI IZVEN ŠKOFJE LOKE

PO SRCU ŠE VEDNO LOČANKA

Učenje in rekreacija

Maruša Mohorič

Marica Ferlan je po srcu in duši še vedno Ločanka, po rodu iz Virloga, že 23 let pa živi v Domžalah. V družini je bilo devet otrok, od katerih je ona najmlajša. Bratje in sestre so že pokojni, večina sorodstva pa še vedno živi v Loki.

V službenih letih je delala na finančnem področju. Čeprav je uradno upokojena od leta 1999, še vedno dela v družinskem podjetju, ker je rada med ljudmi in obvlada svoje delo, malo pa dela tudi za dušo in tako ostaja v kondiciji, kot pravi sama.

Na univerzo za tretje življenjsko obdobje se je vpisala v Škofji Loki, saj ima po njenem mnenju loška univerza dober program. Obiskovala je krožek o zdravju pri dr. Koširju in z veseljem prisluhnila zanimivim predavanjem g. Štukla o Loki. Ker rada potuje, se je vpisala tudi k angleščini. Z veseljem se je udeležila tudi krožka za urjenje spomina pri Romani Kumer, saj meni, da je v naših letih to skoraj nujno, vseh pa ji je bil tudi krožek vibracijske medicine, ki ga je vodila dr. Poljančeva. Zaradi zdravstvenih težav, ki jih je uspešno premagala, še vedno hodi v Brod pri Ljubljani na telovadbo pod strokovnim vodstvom fizioterapevtke, s čimer poskrbi za še malce bolj razgibano življenje, poleg tega pa ji je vseh tudi družba.

V društvo upokojencev v Škofji Loki se je vpisala, ker ima tukaj kolegice in znanke. Z veseljem se odpravi na gledališke predstave v organizaciji društva, vseh pa so ji tudi enodnevni in večdnevni izleti, ki so običajno zanimivi, dobro organizirani in vodeni. Zelo rada gre zlasti v kraje, kjer še ni bila, po drugi strani pa z možem večkrat hodita na

pohode v okolici Domžal, na Šmarno goro, Katarino in Dobeno ter tudi na Lubnik in Ratitovec. Prej sta hodila tudi na zahtevnejše ture v gore, saj uživata na zraku, v naravi na gozdnih poteh in v dobri družbi.

V zadnjem letu jo je navdušila igra križemkražem (KK). Ko je prišla v društvene prostore, je srečala kolegici Marico in Magdo ter še nekatere druge upokojenke, ki so navdušene zaključevale krožek te igre. Ker jo je zanimalo, kakšna igra to je, so jo povabile, naj si ogleda, kako se jo igra.

Čeprav je prvič dobivala slabe črke, s katerimi ni bilo mogoče sestavljati dolgih besed, ki so vredne več, ni obupala. Imela je namreč dobro mentorico Marico Mrak in tudi igralke so jo lepo sprejele. Igra jo je zelo navdušila, zato se je pridružila skupini. Zdaj se z veseljem vsak teden pripelje iz Domžal, da v dobri družbi malce trenira možgane. Vpisala se je tudi v slovensko društvo KK, ki organizira mesečne turnirje v različnih krajih po Sloveniji, vključila pa se je tudi v dopisni turnir, pri katerem je spoznala zanimive ljudi ter različne taktike in pravila igranja. Tako se je na primer seznanila z veliko količino virov, ki se pri dopisnem turnirju lahko uporabljajo. Igra jo je

Foto: osebni arhiv

tako zelo pritegnila, da je za nakup igre navdušila nekatere svoje znanke, nad njo pa je navdušen tudi njen mož, s katerim igrata doma.

Ko je živela v Škofji Loki, je bilo vse dosegljivo peš, po selitvi v Domžale pa se je mnogo stvari spremenilo. Zaradi službe v Ljubljani, družbe v različnih krajih ter sorodstva in krožkov v Škofji Loki je skoraj vsak dan na cesti. Pravi, da rada vozi, in kar je najbolj zanimivo ali presenetljivo, vozi vedno raje in je vožnja ne obremenjuje. Težave ji ne predstavlja niti zgodnje vstajanje in ponočevanje ob računalniku.

Marica rada dela na vrtu, možu pa prepušča sadovnjak. Vesela je svojih štirih vnukov in vnukinje, lani pa je postala tudi prababica. Pravi, da rada pride

v Loko, ker so ljudje tukaj bolj preprosti, odprti in domači ter radi pomagajo z nasveti.

Vsak dan ima samo 24 ur, kar je za nekatere ljudi dolgo. Ko pa sem spoznala Marico, sem se začela spraševati, kako zmore vse, kar sem skušala strniti v tem zapisu. Verjetno še kaj manjka, saj se ne hvali rada. Marica je ženska z neverjetno energijo, pozitivnim načinom razmišljanja in polna presenečenj ter prijetna sogovornica. Zna pa tudi popolnoma resno povedati domisljico, ki se ji od srca nasmejimo.

V pričakovanju pomembne obletnice ti v imenu članov našega društva in v imenu vseh križemkražmovk želim še mnogo pestrih in zanimivih let, tudi v naši družbi.

MARINKINA KNJIŽNICA

BRALNA ZNAČKA MARINKINE KNJIŽNICE

Marija Draškovič

Podelitev bralnih značk za študijsko leto 2014/2015

Teče že peto leto, odkar smo začeli z bralno značko. V teh letih smo se osredotočili na dela Ivana Sivca, Toneta Partljiča, Bogdana Novaka in Karoline Kolmanič. Vsako leto smo se z vodilnim avtorjem tudi srečali in veliko izvedeli o samih avtorjih ter njihovih delih. Ta srečanja so bila vedno nepozabna, še posebej lepo pa nam je bilo na Ptuju, kjer smo spoznali pisatelja Bogdana Novaka in prizorišča njegovega romana Trte umirajo stoje. V okviru zadnje bralne značke smo brali knjige, ki se dogajajo na gradovih, in zato smo se odločili, da si za zaključek ogledamo Ljubljanski grad in bralne značke podelimo tam.

Tudi ta obisk in podelitev sta bila zelo lepa in polna presenečenj. Večina tekmovalcev nas namreč ni vedela, kako lepo je grad urejen in kako dobro vodstvo imajo. Iz Škofje Loke smo se v Ljubljano odpeljali z vlakom, nato pa se z vzpenjačo povzpeli na grad. Zgovorna vodička nam je pokazala najpomembnejše znamenitosti gradu. Najprej smo

si ogledali najstarejši vhod v grad, nato pa smo na grajskem vrtu videli vodnjak iz rimske dobe. Sv. Jurij nam je razložil, kako je pregnal zmaja, ki še vedno smrči pod gradom, in če boste obiskali grad, prisluhnite, ali se ga sliši. Življenje v času

Ilirskih provinc sta predstavila redovnica in Napoleonov vojak. Spoznali smo tudi plemiški par, ki je obnovil grad, svojo zgodbo pa nam je povedala tudi jetnica iz grajskih ječ. Na koncu nas je nagovoril najpomembnejši ljubljanski župan Ivan Hribar, ki je opisal življenje v

Ljubljani po potresu leta 1895 in obnovo mesta, ki jo je vodil. Po vodenem ogledu nam je tudi podelil priznanja za doseženo bralno značko in lupo za branje. Povzpeli smo se še na razgledni stolp in si ogledali video projekcijo. Čas je minil tako hitro, da smo komaj še utegnili popiti kavo, preden smo se odpravili na vlak.

Priznanja nam je podelil »Ljubljanski župan Ivan Hribar«.

Foto: N. Mandič Orehek

BRALNA ZNAČKA ZA ŠTUDIJSKO LETO 2015/2016

Marija Draškovič

Za šesto bralno značko smo kot vodilno avtorico izbrali gorenjsko pisateljico Polono Škrinjar, ki se je posvetila pisanju romanov in povesti, izdala pa je tudi nekaj del za otroke. Napisala je tudi zgodovinski roman Agneza Ortenburška, ki pripoveduje o življenju na Pustem gradu pri Lipnici v času, ko so v Celju vladali grofje Celjski. Kot vsako leto bomo tudi letos v izbor

Foto: N. Mandič Orehek

uvrstili pesniško zbirko Neže Maurer, nekaj strokovnih knjig, zgodovinske romane, povezane z gradovi, ki jih lani nismo brali, zanimive novejšje knjige in še kaj. Tekmovanje se bo začelo 15. septembra letos in trajalo do 1. maja naslednje leto. Do začetka tekmovanja bomo pripravili brošuro z navodili za tekmovalce. Lani nas je za bralno značko tekmovalo 25 in upam, da nas bo letos več.

NASVETI ZA BRANJE

KNJIŽNICA POD KROŠNJAMI

Marija Draškovič

Podobno kot lani smo tudi letos knjižnico pod krošnjami razdelili na dva dela. Prvi dve prireditvi sta bili 26. junija in 3. julija letos. Najprej nas je obiskala Pika Rainer in nam razložila, kako si v vsakdanjem življenju lahko pomagamo s tapkanjem. S seboj je prinesla knjigo EFT – tehnika čustvene svobode – ZA TELEBANE in priročnik Kako je EFT spremenil moje življenje. V Marinkini knjižnici se nas je zbralo približno 20 in zavzeto smo sledili voditeljici, ki nas je vodila po vseh korakih, od poimenovanja težave do tapkanja na vsaki točki, kjer se težava ponavlja. Vsi smo verjeli, da to res deluje. Delavnico smo končali dobre volje in se dogovorili, da se dobimo tudi naslednje leto, vmes pa nas bo Pika o novostih obveščala preko elektronske pošte. Knjiga EFT - tehnika čustvene svobode - ZA TELEBANE je najboljši priročnik za začetnike. Obsega najbolj temeljit opis vsega, kar s tapkanjem lahko dosežemo pri sebi. Moč lahko podelimo tudi drugim, na primer EFT uporabimo pri otrocih ali pa se s tehniko ukvarjamo poklicno. V prvem poglavju knjiga opisuje, kako poiskati pot k čustveni svobodi tako, da bolje razumemo čustva. Sledi naslednja stopnja, ko spoznamo osnovni postopek tapkanja pri EFT. Če smo vztrajni, z EFT napredujemo,

Foto: N. Mandič Orehek

Tapkanje – EFT – tehnika doseganja čustvene svobode s Piko Rainer

izpopolnimo tehniko in se na koncu osvobodimo čustev, ki spremljajo stres, travmo ali zlorabo. Tehniko lahko uporabljamo tudi pri odpravljanju zasvojenosti, zdravljenju in mnogih drugih težavah. V Sloveniji se je tapkanje razvilo v pravo gibanje, ki ga vodijo učenke in učenci učiteljic tapkanja. TAPKANJE JE ZAKON.

Tudi **drugi** obisk v knjižnici pod krošnjami je potekal v Marinkini knjižnici, vendar je bilo srečanje kljub temu prijetno in prisrčno. Pogovarjali smo se s pisateljico Jasmino Kozino Praprotnik, ki nam je predstavila svojo biografijo o 86-letni tekačici Heleni Žigon z naslovom Bela dama in podnaslovom

Foto: N. Mandić Orehek

Jasmina Kozina Praprotnik pri predstavitvi svoje knjige Bela dama

roman v 42 tisoč korakih. Pisateljica nam je pripovedovala, kako je knjiga nastala in kako sta s Heleno srečavali ob pripovedih o življenju in teku. Jasmina teče tudi sama, saj z možem vodita tekaško skupnost Urbani tekači. Iz pripovedovanja smo začutili, kako blizu ji je Helenino razmišljanje, saj pravi, da se je od nje naučila več kot v vseh šolah. Ko je 86-letno Heleno vprašala, kdaj bo prenehala teči, je ta odgovorila: »Ko bom prestara.« Vsi obiskovalci smo se navzeli optimizma in radovednosti, ki veje iz knjige.

BELA DAMA

Pisateljica Jasmina Kozina Praprotnik se je odločila, da bo napisala biografijo Helene Žigon. Poglavlja v knjigi sledijo kilometrom na 1. Istrskem polmaratonu. Tako ima knjiga 21 poglavij in dve dodani poglavji z naslovom Na startu in Na cilju. Poglavlje Na startu se začne na 86. Helenin rojstni

dan, nekaj dni po smrti njenega moža Staneta. Čeprav je Helena čutila, da bi najraje šla za njim, se je prisilila k pripravam na polmaraton. Tako je najhujšo žalost premagala v svobodi v naravi, v mislih pa jo je ves čas spremljal pokojni mož. Na cilj je pritekla zadnja in si očitala, da je tek začela prehitro ter ji je zato na koncu zmanjkalo moči. Razmišljala je, da bi mogoče naslednje leto poskusila preteči vseh 42.195 metrov. Organizatorji so jo presenetili z največjo torto, kar jih je kdaj dobila, ki pa je bila še vedno premajhna glede na število ljudi, s katerimi bi jo Helena želela deliti. Na vsakem od teh kilometrov je Helena doživela del svojega življenja in tako svoje spomine in misli delila z nami. Pisateljica je dodala tudi fotografije, povezane s Heleninim življenjem. Tako je nastala posebna knjiga, ki nam pripoveduje, da naj ne obupamo, in katera poudarja, kako pomembno je, da se gibamo vse življenje.

Foto: N. Mandić Orehek

Zgodovinski romani so na novih policah desno od vrat.

GALERIJA HODNIK

PETA OBLETNICA DELOVANJA ODBORA ZA RAZSTAVE

Zlata Ramovš

Peta obletnica delovanja odbora za razstave je priložnost, da na kratko predstavimo naše delo. Kmalu po imenovanju tričlanskega odbora za razstave 18. marca 2010 si je odbor zastavil zelo obširno in dolgotrajno nalogo urediti prostore društva tako, da bo bivanje in delo v njih prijetno ter da se bodo člani in obiskovalci v njih dobro počutili in vanje radi prihajali.

Prva naloga odbora, ki smo ga tedaj sestavljali Miro Duić, Nevenka Mandić Orehek in avtorica prispevka, kot vodja odbora, je seveda bilo pripravljanje razstav. Toda zavedali smo se, da morajo vsi prostori društva postati primerni in vablivi za vse prihodnje razstave in obiskovalce.

Dotrajano, slabo vzdrževano in zelo neugledno bivšo vojaško barako naj bi po zatrjevanju občine uporabljali le začasno, saj naj bi se kmalu preselili

v boljše prostore. Društvo je v njej gostovalo in za prostore plačevalo visoko najemnino, zato svojih skromnih prihodkov ni moglo namenjati za potrebna popravila in obnove. V novem odboru smo se odločili, da ne bomo čakali na selitev, ki je bila še nekje daleč v oblakih, ampak bomo čim prej in kolikor bo le mogoče s prostovoljnim delom preuredili prostore društva v prijetno okolje. Zastavljenih nalog smo se lotili s prostovoljskimi

nadaljevanje s prejšnje strani

delovnimi akcijami in tako stroške prenove omejili le na nujne materialne stroške. Najprej smo se lotili hodnika in na stenah naredili prostor za panoje. Organizirali smo arhiviranje starih dokumentov, do tedaj shranjenih na hodniku, ki jih je društvo nato predalo mestnemu arhivu. Ugotovili smo, da je knjižnica primeren prostor za spremljevalne razstave različnih prireditev, zato smo odstranili neuporaben šank bivše vojaške kantine in tako dobili prostor za študijske krožke ter dali pobudo za postavitve enotnih miz ter polic za knjige.

Foto: M. Mihalčič

Sonja, Nevenka, Miro, Zlata in Brigita

Vzpodbujali smo nabavo filmskega platna in kasneje projektorja. Za potrebe razstave o naših prostovoljcih smo sistematično popisali vse naše prostovoljce ter naredili pregled njihovih del in nalog. Začeli smo elektronsko arhivirati vse fotografske, filmske in skenirane materiale, ki smo jih zbrali in uporabili v glasilu Mi o sebi. Poskrbeli smo za boljšo osvetlitev hodnika in razstavnih eksponatov ter priskrbeli prte, lončnice in predpražnike. Poleg vseh teh obveznosti smo pridno pripravili približno 16 razstav letno, tako v prostorih društva kot tudi izven njega. Na pobudo Borjane Koželj smo naš razstavni prostor poimenovali Galerija Hodnik, junija 2012 pa začeli z delovno akcijo preureditve hodnika, ki se je spremenil v funkcionalnejši in prijetnejši razstavni

prostor. Skupaj z nekaterimi drugimi prostovoljci smo vhodni prostor, stopnice in galerijo temeljito prenovili ter jo razdelili na razstavni del in del za potrebe športnih dejavnosti. Dali smo pobudo za ureditev zunanje klančine za invalide in podprli prizadevanja naših članic za ureditev cvetlične grede pred zgradbo. Sodelovali smo pri urejanju pisarne za Univerzo in širjenju knjižnice. Poenotili smo oznake na vratih, namestili tablo z napisom Galerija Hodnik in uvedli knjigo vtisov. Za potrebe shranjevanja razstavnih ter drugih materialov in sredstev smo preuredili skladišče in ga naredili bolj funkcionalnega.

Zastavljene naloge so zahtevale veliko angažiranost članov odbora, ki še vedno kot prostovoljci pomagamo pri mnogih drugih prostovoljskih dejavnostih društva. Število razstav se je pričelo povečevati, v pretekli sezoni smo jih namreč pripravili že 19, zato smo potrebovali nove prostovoljce. Leta 2014 se nam je pridružila Sonja Dolinar, letos maja pa še Brigita Lužar, ki sta s svojimi talenti in prizadevnostjo razbremenili dotedanje tri člane.

Zaradi pomanjkanja denarja še nismo uspeli uresničiti vsega, kar bi želeli. Že nekaj let se trudimo dobiti prave razstavne mize, v katerih bi lahko varno za več dni razstavili tudi vrednejše razstavne eksponate. Tudi žaluzije za zatemnjevanje oken, dodatne peči za ogrevanje in izolacija mrzlih tal so za nas samo neizpolnjene želje. Začasno smo mrzla tla prekrili s podarjenimi preprogami naših članov, za ogrevanje pa uporabljamo dodatna prenosna radiatorja, ki za vse prostore nista dovolj. Naše prve slutnje in predvidevanja so se uresničila. Še vedno čakamo na boljše prostorske pogoje, a zdaj delamo v prijetnih, svetlih in veselih prostorih, kamor radi zahajamo in kamor se vedno radi vračamo.

Letos bomo pripravili že našo stoto razstavo. O tej in drugih razstavah boste več prebrali v naslednji številki glasila.

NOVO V GALERIJ

Zlata Ramovš

Galerija Hodnik je stalni razstavni prostor Društva upokojencev in Društva Univerza za tretje življenjsko obdobje, kjer razstavljamo fotografije ter likovne in druge izdelke naših članov in zunanjih razstavljalcev.

V prejšnji številki glasila smo poročanje o razstavah zaključili z likovno razstavo gvašev Albine Nastran. Njene zanimive slike smo razstavljali do sredine junija.

23. junija so člani **Fotokluba Anton Ažbe** Edo

Erzetič, Izidor Jesenko, Marjan Gantar, Peter Pokorn st. in Srečo Rovšek predstavili svojo fotografsko razstavo o 15-letni zgodovini sodelovanja svojega fotokluba s Čehi. To sodelovanje traja že od leta 1999 in je prispevalo tudi k pobratenju Škofje Loke

s češkim mestom Tabor. Razstava fotokluba je bila v naši galeriji na ogled dva meseca.

Foto: Z. Ramovš

Otvoritev razstave Fotokluba Anton Ažbe

V poletnem času ste v galeriji zagotovo opazili velik kavovec, ki nam ga je podarila Ivica Krek iz Podlubnika, za kar se ji zahvaljujemo. Kavovec je po preminulem kaktusu, ki nas je razveseljeval dve leti, v naš razstavni prostor prinesel novo svežino.

Na začetku septembra smo začeli s sezono razstav 2015/16. Prva je razstava naše fotografske skupine **Fotošpancir**. Njeni člani in mentorji, ki so se preteklo sezono enkrat tedensko zbirali na delavnicah fotografiranja, so razstavili svoje fotografije s temami, ki so posameznemu članu najbolj pri srcu.

Za novo sezono je odbor že pripravil program razstav različnih ročnih del, slik, fotografij, izdelkov

študijskih krožkov in delavnic ter drugih izdelkov. Posebej vas želimo opozoriti, da pripravljamo fotografsko razstavo naših aktivnosti v preteklem študijskem letu in **vas prosimo, da nam pošljete fotografije, ki ste jih posneli ob svoji udeležbi na njih**. Veseli bomo vsakega prispevka, saj imamo premalo aktivnih fotografov, da bi bili lahko prisotni na vseh prireditvah, ki jih pripravljata naše društvo in univerza. S tako razstavo imamo vedno veliko dela, zato vas prosimo, da nam fotografije pošljete čim prej. Za vsako vam bomo resnično hvaležni.

Tradicionalna razstava **MOJ POGLED** bo tokrat že peta po vrsti. Nanjo se lahko prijavite vsi naši fotografi, vendar pa bo zaradi majhnega prostora število razstavljalcev in fotografij omejeno. Tema letošnje razstave je **Živali v gibanju**, razpis pa bomo objavili v decembrski številki glasila. Bodite torej pozorni na živali in imejte pripravljene fotoaparate. Želimo vam veliko lepih trenutkov pri fotografiranju, **člani odbora pa vas vabimo, da se v našem razstavnem prostoru in drugih prostorih društva srečamo čim večkrat**.

Šifrer Franc s.p. knjigoveštvo
in papirna galanterija nam je podaril barvne podloge, na katerih so razstavljene fotografije Fotošpancir-ja. Za to velikodušno gesto se mu najlepše zahvaljujemo!

DOLGO, DOLGO ŽIVLJENJE

METKA HARTMAN

Julija Jenko

Metka Hartman, rojena Potočnik, je letos dopolnila 90 let. Njena življenjska pot ni bila postлана z rožicami.

Rodila se je 20. februarja 1925 v Rovtah v Selški dolini v kmečki družini, po domače Pr' Petrač, mami Mariji in očetu Juriju. Imela je dve sestri in dva brata. V osnovno šolo je hodila v Sv. Lenart in po zaključenih štirih letih morala začeti obiskovati nemško izobraževalno šolo.

Brat Janez je odšel v partizane in postal kurir. V njihovi domači hiši so se zbirali partizani aktivisti, ki so spodbujali domačine, naj pomagajo partizanom. Metka je leta 1943 postala skojevka, obveščevalka v mladinski organizaciji, in bila zadolžena za obveščanje v njihovi okolici. Partizanom je nosila pošto in obleko ter hrano, ki sta jo pripravljali z mamo. V njihovo hišo so hodili tudi belogardisti in Nemci, ki pa so si znali postreči tudi sami.

V začetku maja 1944 je Metka padla v zasedo belogardistov na Fari pri Frtunovcu v Stari Loki. Odpeljali so jo v zapor v KUD, v sedanje prostore gledališča na Spodnjem trgu v Škofji Loki, kjer je srečala kolegico Pavlo Češnjevar. Naslednje tri mesece je preživela ob nenehnem zasliševanju, ustrahovanju s pištolo na sencih in klofutanju. Ker od nje niso izvedeli ničesar, so jo odpeljali v zapor v Begunje. Ob prihodu se je morala sleči, se stuširati z mrzlo vodo in obleči zaporniška oblačila. Ker je bila mlajša od dvajset let, so jo razporedili na delo na njivah v okolici Begunj. Na delu so jih spremljali pazniki. Jeseni so pobirale sadje in Metka se živo spominja starejšega nemškega paznika, ki jim je dovolil na hitro skriti kakšen

nadaljevanje s prejšnje strani

sadež. Po štirimesečnem delu so ujetnice naložili na tovornjak in jih odpeljali proti Jesenicam in naprej na Bavarsko v Staubing. Tam je bila nemška tovarna, kjer so izdelovali vojaške uniforme. Metka je povedala, da zna šivati, zato so jo poslali v šivalnico. Nedaleč od tovarne so bile lesene barake, kjer so zapornice živele in ki so imele v stenah tako velike luknje, da se je lahko gledalo skozi. Na pogradu so imele slamo in eno samo odejo. Pozimi so se po tri stisnile skupaj, da so se vsaj malo ogrele. V baraki so poleg Slovenk spale tudi Francozinje, Poljakinje in Rusinje. Na začetku maja 1945 so jih osvobodili Američani in poskrbeli za hrano, dokler niso varno odšle domov. Konec maja istega leta je Metka prispela na Jesenice, od tam pa je pešačila do Kranja k bratu. Pri njem se je najedla in dobila nekaj oblačil ter nadaljevala pot peš čez hribe v svoj domači kraj v Selško dolino. Ko si je malce opomogla, je pričela iskati delo. Jeseni leta 1955 se je zaposlila v Gorenjski predilnici na Trati, kjer je delal tudi njen bodoči mož, Vincenc Hartman, s katerim sta se poročila leta 1948. Njun prvi sin je na žalost kmalu umrl. Na parceli v Hafnerjevem naselju, ki jo je mož dobil od svojih staršev, sta sezidala hišo, kjer sta živela s hčerko

Foto: osebni arhiv

Majdo in sinovoma Romanom in Matjažem. Kasneje sta si tudi sinova uredila vsak svoj prizidek pri domači hiši.

Metkin mož je umrl leta 1985, ona pa se je po upokojitvi vključila v društvo upokojencev, katerega

članica je že 39 let. Kot članica in prostovoljka borčevske organizacije je dolga leta zbirala članarino. Ko je bilo pred 23 leti v Škofji Loki ustanovljeno društvo izgnancev Slovenije, se je vključila tudi tja. Po smrti tajnice Pavle Češnjevar je kot prostovoljka pobirala članarino na Trati ter v Sv. Duhu, Retečah in Virmašah. Bila je izvoljena tudi v upravni odbor društva izgnancev, kjer je sodelovala do letošnjega leta. Ko je dopolnila častitljivih

devetdeset let, je prosila za razrešnico. Vedno je rada hodila na izlete z društvom upokojencev in borčevsko organizacijo.

Otroci so bili veseli, ker je varovala vnuke. Še vedno je zelo bistra, saj rada prebira časopise ter si sama skuha kosilo in pospravlja stanovanje. Družinski člani jo imajo radi in z veseljem pridejo na obisk, poleg tega pa ji priskočijo tudi na pomoč, kadar jo potrebuje.

Metka, želimo ti, da bi bila še dolgo srečna in zadovoljna v krogu svojih domačih ter ostala vitalna in zdrava.

ŽIVLJENJE V TIŠINI

Devetdeset pomladi Jožeta Trilerja

Julija Jenko

Da človek živi lepo in bogato življenje, mora za to večinoma poskrbeti sam. To dokazuje 90-letni Jože Triler iz Sv. Duha pri Škofji Loki, ki je član Medobčinskega društva gluhih in naglušnih Gorenjske AURIS in član DU Škofja Loka od leta 1983.

Jože Triler se je rodil 1. marca 1925 kot četrti otrok materi Ivani in očetu Janezu na rojstni domačiji pri JEKC v Svetem Duhu. Domačija danes ne stoji več, saj je na njenem mestu mlajši brat Janez postavil svojo hišo in z ženo Ivanko, drugače Kovačevo s Suhe, sedaj pridno kmetujeta. Jožetova 95-letna polsestra iz prvega zakona živi v Ameriki, sestri Mici in Ivanka pa sta že pokojni.

Jože pravi, da na otroštvo nima posebnih spominov. Ko je bil star tri leta, je padel s peči in posledice tega padca so mu ostale za vse življenje, saj je takrat popolnoma oglušel. Kot otrok je moral veliko delati na kmetiji, krmiti živino, kositi in pomagati pri drugih opravilih.

Od osmega leta je večino otroštva preživel v gluhonemnici, Šoli za gluhe v Ljubljani. V šolo je hodil osem let in tam tudi stanoval. Domov se je vračal le na dvomesečne poletne počitnice in pozimi za en teden na zimske počitnice. V razredu jih je bilo dvanajst, vendar so že vsi njegovi sošolci pokojni. Spominja se slabe prehrane v šoli, zato je bil zelo vesel maminih in sestrinih obiskov, saj sta mu vedno prinesli priboljške.

Pred koncem njegovega šolanja se je začela druga svetovna vojna in Ljubljana je bila okupirana. Jože se je bal, da ne bo mogel domov, in zato s prijateljem pobegnil iz šole. Mesec dni kasneje je oče iz šole dobil obvestilo, da mora Jože priti po

spričevalo, ker drugače ne bo dobil službe. Tako je Jože spet odšel v Ljubljano in ravnatelj mu je 20. junija 1941 izročil spričevalo ter mu podelil nagrado Vite Zupančič, ki jo ponosno hrani še danes.

Dve leti je ostal doma in pomagal na kmetiji. Ko je dopolnil osemnajst let, je odšel za vajenca h kolarju Jožetu Čemažarju v Žabnico, kjer je štiri leta delal za malo hrane in nič plačila. Takrat je opravil tudi pomočniški izpit za kolarja. Potem se je zaposlil v Gradisu v Škofji Loki, kjer pa ni bil zadovoljen, zato je po treh letih po zvezah odšel v centralno podjetje Gradisa v Ljubljano. Tam je delal na notranji opremi za tovorna vozila in leta 1952 prejel mojstrsko spričevalo. Ves čas službovanja v Gradisu se je s kolesom vozil do železniške postaje v Škofji Loki in naprej z vlakom v Ljubljano. Upokojil se je 1. julija 1982. V službi je ob jubilejih podjetja prejel več priznanj in nagrad, ki jih skrbno hrani.

Svojo sopotnico, bodočo ženo Elizabeto je spoznal preko prijatelja v Poljčanah. Bila je naglušna od sedmega leta in ni znala znakovnega jezika. Jože jo je snubil sedem let, vendar ga je njena mati odklanjala, zato je Elizabeto na svoj dom odpeljal šele po smrti njene matere.

Hišo je zgradil zraven rojstne domačije. Leta 1963 sta se z Elizabeto poročila in leto kasneje dobila hčerko Marjeto. Po devetnajstih letih skupnega življenja je žena Elizabeta umrla za rakom, dve leti kasneje pa je levkemija vzela hčer Marjeto. Čeprav je Jože ostal sam, ni obupal. Želel je narediti šoferski izpit, a ni mogel dobiti zdravniškega spričevala. Pokonci ga je držalo veselje do hribov. Vse dokaze o prehojenih poteh skrbno hrani in je član Planinske zveze Slovenije. Planincem se je pridružil že v Gradisu, kasneje pa je v hribe začel hoditi tudi z društvom AURIS v Kranju, kjer je že dlje član nadzornega odbora.

Nečakinja **Milena Štancer**, ki je spremljala najin pogovor, je povedala tudi zanimivo anekdoto. Jože in njegov prijatelj sta leta 1976 njo in še pet fantov,

Jože ima bogato bero priznanj in nagrad.

Foto: osebni arhiv

starih od 12 do 15 let, peljala na Triglav. Ker sta se lahko pogovarjala le z rokami, sta se spotoma ustavljala, otroci pa smo šli naprej in na Kredarico prišli kar sami.

Športa Jože sicer ni imel zelo rad, a večkrat je tekmoval za društvu Gradis in AURIS in prejel kar nekaj diplom v kegljanju, pikadu in drugih športih. Leta 2008 je prejel prvo in edino zlato medaljo v svoji starostni kategoriji na državnem prvenstvu v orientacijskem teku AURIS v Crngrobu. Vse diplome in priznanja skrbno hrani in se z njimi tudi rad pohvali, seveda pa mu je najdražja prav zlata medalja. Pred dvema letoma je prenehal hoditi v hribe in tudi tekmovati, ker ga malo opominja tudi srce, ostal pa je vesel človek.

A v hiši je gospodar on. Zjutraj zgodaj vstaja, pozajtrkuje in pregleda časopise. Naročen je na Gorenjski glas, Dnevnik in Nedeljski dnevnik, z veseljem pa prebira tudi naše glasilo MI O SEBI in glasila iz sveta tišine, predvsem glasilo Prisluhnite nam. Sam si kuha, pospravlja, lika in pere oblačila ter obdeluje vrt. Sam hodi v trgovino in se s kolesom odpelje na kavo. Pohvali se, da mu noge še dobro služijo, zato se vsak dan peš ali s kolesom odpravi na sprehod.

Če kdaj kaj potrebuje, mu na pomoč priskočita njegov sosed brat Janez in nečak Janez mlajši, nečakinja Milena pa ga, kadar je potrebno, odpelje k zdravniku.

Jože, želimo vam, da vas vaš pogum in veselje, predvsem pa zdravje, spremljajo še dolgo.

DRUŠTVO U3 – UNIVERZA ZA TRETJE ŽIVLJENJSKO OBDOBJE

Borjana Koželj

V lanske septembrski številki glasila smo veliko pisali o osamosvojitvi univerze. Minilo je leto in pokazalo se je, da sta uspešni obe društvi. Imamo skupen cilj in naša vrata so odprta vsem v tretjem življenjskem obdobju, k sodelovanju pa vabimo tudi mlade.

Univerza je izpolnila zastavljeni načrt. Izpeljali smo vse študijske krožke, za katere je bilo dovolj zanimanja, uspešno sodelovali v pasijonskem dogajanju, ki je zaznamovalo naše mesto, in pripravili nekaj prireditev Čaj ob petih, kjer smo se posvetili življenju v času prvega Škofjeloškega pasijona. Pripravili smo odmevno prireditev v počastitev kulturnega praznika in praznika žensk. Na vsakoletni ekskurziji smo spoznavali severovzhodni del naše domovine, saj smo obiskali Goričko. Za zaključek študijskega leta pa smo se odpravili na Visoko in v Poljane, kjer smo

spoznavali kulturno dediščino Poljanske doline. Ob dobri malici smo se pogovorili o naših uspehih. Posebno priznanje si zaslužijo vsi, ki so prostovoljno sodelovali pri našem delu. Zahvaljujemo se tudi novim prostovoljcem, ki so nam priskočili na pomoč, kadar smo jo potrebovali.

Veliko nas je, katerim je prostovoljstvo način življenja. Na tej poti srečujemo nove izzive, katere vedno sprejmemo, saj lahko svoje izkušnje in znanje, ki smo ga pridobili v naši univerzi, ponudimo še kje drugje. Nekateri pomagajo pomoči potrebnim po svetu, drugi pa izzive najdemo v domačih krajih.

SREČANJE OB LETU OSOREJ

PRVA OBLETNICA DRUŠTVA U3

Marta Satler

Ustanovni člani Društva U3 smo se 18. junija 2015 zbrali na prvem zboru. Srečali smo se na Visokem, nato obiskali Kulturni center slikarjev Šubic, zbor pa zaključili s pregledom preteklega dela in pogovorom ob malici.

Po desetih letih uspešne rasti Univerze za tretje življenjsko obdobje pod okriljem Društva upokojencev Škofja Loka se je lani zgodil premik in univerza je postala samostojno Društvo U3. Za nami je prvo leto delovanja, katerega smo ustanovni člani proslavili s strokovno ekskurzijo, kot se za Društvo U3 spodobi. Ker se že v bližini Škofje Loke dogaja veliko zanimivega, nam ni bilo treba oditi daleč in tokrat smo odkrivali ustvarjalnost in bogastvo Poljanske doline.

Naš gostitelj Boris Oblak iz Poljan, ki se aktivno zavzema za povezavo obeh dolin s Škofjo Loko, nas je pričakal na Visokem, kjer se po desetletjih mrtvila končno nekaj spreminja na bolje. V Tavčarjevem dvorcu je urejena pisateljeva spominska soba in svečana poročna dvorana. Trenutno tudi v drugih prostorih potekajo restavratorska dela, katera naj bi dvorcu vrnila prvotni sijaj, in z zanimanjem smo si ogledali natančno delo mlade restavratork. Dela financira občina Gorenja vas-Poljane, zato je v projekt vloženega več entuziazma kot denarja. To ni vedno slabo, saj so včasih pomembnejši pravi načrti, ideje in zgodbe, ki pa jih tukaj ne zmanjka. Po ogledu dvorca nas je pot vodila v Poljane,

Foto: N. Mandić Orehek

V avli OŠ Poljane

kjer se je zaključevala obnova Kulturnega centra bratov Šubic. Janez in Jurij Šubic, vidna umetnika cerkvenega slikarstva s konca 19. stoletja, sta se s svojimi umetniškimi deli, predvsem stenskim poslikavami, platni ali rezbarijami, zapisala v svetovno zgodovino slikarstva. V centru je zbranih že veliko njunih predmetov, vendar razstavljene zbirke ne bodo le muzejskega značaja, ampak bodo služile kot podlaga za ustvarjalne delavnice, kjer bodo obiskovalci lahko risali, si sami pripravljali barve po starih recepturah ter se preizkusili v

slikanju po starem in rezbarjenju. Tudi to hišo prežema ustvarjalna energija Borisa Oblaka in verjamemo, da bodo zbirko obiskovali tako šolarji kot tudi mnogi turisti, ki jih bo pot zanesla v te kraje. Kdor obišče Poljane, ne sme spregledati, da se je tam rodil tudi Ive Šubic, znan predvsem kot partizanski slikar in grafik, ki je v Poljanah pustil pečat tudi s svojimi freskami. Osnovni šoli v Poljanah je poklonil sedem velikih fresk z motivi iz Tavčarjevih del, ki povezujejo oba umetnika. Freske krasijo predverje šole, kjer so obešene tudi fotografije pomembnih Poljancev. Za zaključek dneva, polnega vtisov, se prileže še prav okusen grizljaj v znani vaški gostilni. Odločili

smo se, da se bomo pridružili mladim iz Zavoda Tri, ki so nas povabile na otvoritev Aleje znamenitih Ločank. Družbi, ki zapostavlja vrsto pomembnih žensk, so v Zavodu Tri postavili ogledalo in predlagali postavitev kipov Franji Tavčar, dr. Mariji Bračko in nuni Angeli Bahovec.

Društvo U3
Univerza za tretje življenjsko obdobje
 Uradne ure četrtek od 10. do 12. ure.
 E-mail loka3univerza@gmail.com
<http://3univerza-loka.splet.arnes.si/>
 Telefon v času uradnih ur 031 675 111

Program študijskih krožkov in delavnic je vsako leto bolj pester. Vsak, ki se želi naučiti nekaj novega ali že obstoječe znanje obnoviti, bo zagotovo našel nekaj zase.

VABILO K VPISU v študijsko leto 2015 – 2016

Vpis bo potekal v prostorih društva na Partizanski 1, Škofja Loka,

- v ponedeljek, 21. septembra, od 14.00 do 17.00 ure,
- v torek, 22. septembra, od 10.00 do 12.00 ure,
- v sredo, 23. septembra, od 10.00 do 12.00 ure,
- v četrtek, 24. septembra, od 10.00 do 12.00 ure,
- in v petek, 25. septembra, od 10.00 do 12.00 ure.

V študijske krožke, ki se ne bodo začeli s 1. oktobrom, se bo mogoče naknadno vpisati vsak četrtek v času uradnih ur med 10.00 in 12.00 uro.

Ob vpisu bomo zbirali hrano za potrebe Rdečega križa.

ZNANI OBRAZI

POGOVORI NA ČAJU OB PETIH

Borjana Koželj

Torkova srečanja ob čaju so tradicionalna. Na njih vedno poskrbimo, da naše goste povezuje rdeča nit in tudi letos bo tako.

Ekipa Zavoda Tri, Nina Arnuš, Mojca Selak in Anka Pintar, so škofjeloško družbo opozorile, da na Aleji znamenitih Ločankov ni nobene znane ženske. V svojem projektu so jih našle več kot dvajset, med njimi izpostavile humanistko Franjo Tavčar, uršulinko Angelo Bahovec in zdravnico Marijo Bračko ter tako naši družbi postavile tri ogledala. Nekatere ženske si že sedaj zaslužijo pozornost in mogoče v prihodnosti tudi prostor v Aleji. Na Čaj ob petih bomo povabili znane in uspešne ženske, ki so v bližnji preteklosti pustile sledi ter tudi nekatere, ki s svojim delom spreminjajo družbo tukaj in sedaj. Njihove portrete bomo objavili v glasilu Mi o sebi.

Zavod Tri - Anka Pintar, Mojca Selak in Nina Arnuš

Delo foto, internet

NOVI MENTORJI IN NOVE VSEBINE

Mlada mentorica Ajda Mladenovič nam ponuja študijska krožka Kaligrafija in Umetnostna zgodovina.

Foto: osebni arhiv

»Zanimanje za umetnost, kulturo in zgodovino sem združila v dveh področjih, konservatorsko-restavratorski stroki in raziskovalni umetnostni zgodovini. Ker me še posebej zanima raznoliko

obdobje srednjega veka, sem članica skupine, ki to obdobje preučuje in poustvarja. Sodelujemo z različnimi institucijami in muzeji, pripravljamo praktične prikaze vsakdana, dejavnosti in obrti, ki so namenjeni širši publiki ter širimo znanje in vedenje o srednjem veku. Delček tega predstavlja tudi moje raziskovanje razvoja pisave, iluminacije in kaligrafije. Od leta 2005 delujem na področju varovanja kulturne dediščine in se pod okriljem Restavratorskega centra ZVKDS posvečam ohranjanju in reševanju stenskih poslikav.«

Urška Štirn

»Prihajam iz Cerkelj na Gorenjskem in sem diplomirana inženirka agronomije in hortikulture. Že v otroških letih me je zanimala narava, zato sem že v osnovni šoli obiskovala vrtnarski krožek. Šolanje sem nadaljevala na srednji vrtnarski šoli v Celju, smer vrtnarski tehnik, kjer sem se naučila veliko o vrtnarstvu in cvetličarstvu. Po končani srednji šoli sem se zaposlila v vrtnariji in cvetličarni Just v Šenčurju. Kasneje sem se vpisala na Biotehniško fakulteto, smer agronomija, in študij zaključila ob delu. V različnih cvetličarnah sem dobila veliko idej in kmalu ustvarila prvo samostojno razstavo božičnih kreacij v Pivki pri Postojni. Vodila sem delavnice adventnih venčkov v Cerkljah in bila mentorica otrokom pri projektu Poletje na igrišču, kjer sem pripravila botanični teden. V kmetijski zadrugi Cerklje sem bila svetovalka za uporabo fitofarmaceutskih

Foto: osebni arhiv

sredstev, vendar mi to delo mi ni ustrezalo, saj sem nasprotnica zastrupljanja narave in zagovornica ekološke pridelave hrane brez uporabe pesticidov. Za sodelovanje z vašo univerzo me je navdušila ena od vaših članic. Veselim se sodelovanja z vami, starejšo generacijo, saj menim, da lahko drug drugemu ponudimo veliko informacij. Na splošno pa mislim, da ima starejša generacija več spoštovanja do narave in želje po tovrstnem znanju.

V program bom uvrstila oba načina razmnoževanja rastlin, vegetativni, torej s potaknjenci, in generativni način s semenom. Spoznavali bomo enoletnice, trajnice, balkonsko cvetje, strukturne rastline in zelišča ter njihova latinska in slovenska imena. Ustvarjalnost je pomembna tudi pri zasaditvi rastlin, zato bom tečajnike seznanila z različnimi drevninami, okrasnimi grmovnicami in travniškimi rastlinami, poleg tega pa bomo izdelali herbarij. Danes je zelo popularna permakultura, zato bomo odgovorili tudi na vprašanje, kaj to je. V cvetličarstvu je vsak letni čas nekaj posebnega in na svoj edinstven ustvarjalen način mu lahko vdahnemo svojo dušo, tako da upoštevamo naravo in opazujemo, kaj se v tistem času dogaja.«

Foto: osebni arhiv

Delavnice z Majo Maja Dolinar

Dubokovič nam tudi tokrat ponuja urjenje v natančnosti in užitek v okrasnih, ki si jih bomo izdelali sami.

»Na delavnici boste osvojili osnove izdelave nakita, kot je nizanje perl, delo s kleščami, izdelave zaključkov ipd. Naučili se boste

tudi izdelave ogrlic, zapestnic, uhanov in drugega nakita iz usnja. Nakit bomo kombinirali z različnimi dodatki, kot so steklene, lesene in keramične perle, poldragi kamni in verižice.«

V program izobraževanja bomo kot vedno dodali ekskurzijo. V preteklih letih smo temeljito spoznali Primorsko, Notranjsko in severovzhodno Slovenijo, tokrat pa bomo pogledali še preko naših meja. Če imate kakšne posebne želje, nam jih sporočite in morda jih bomo lahko vključili v naše načrte.

Med naslednjimi počitnicami pa bo zopet na vrsti ŠOLA V NARAVI, ki jo bomo pripravili na osnovi izkušenj letošnje šole in jo gotovo popestrili z novostmi.

POČITNIŠKA ŠOLA V NARAVI

Borjana Koželj

Počitnice smo zaključili s prvo šoli v naravi. Dneve smo preživljali v Domu Pristava v Javorniškem Rovtu.

Organizirati uspešen projekt in v njem sodelovati mi je bilo resnično v veselje. Vsem sodelujočim se zahvaljujem za odlično, ustvarjalno in sproščeno delovno vzdušje, polno smeha in sprehodov ter tridesetih kilogramov gline, predelane v lepe izdelke. Poleg vsega smo obiskali še zanimiv muzej

Foto: N. Mandić Orehek

Sproščujoče ustvarjanje z glino

v Stari Savi. Posebno doživetje je bil tudi obisk Prešernove rojstne hiše v Vrbi.

Za gostoljubje se zahvaljujem oskrbnikoma Dragici in Jožetu Repe.

Naši sodelujoči so o šoli v naravi povedali naslednje:

Marta: »Vedno si želim kakšno stvar narediti prvič in sodelovanje na naši prvi šoli v naravi je bila čudovita izkušnja!«

Darka: »Uživala sem v družbi, izmenjavi in okolju, v katerem sem lahko sproščeno ustvarjala. S strnjanim večdnevni delom z glino v skupini sem dobila novo izkušnjo stika s sabo in drugimi. Uživala sem tudi v vseh ostalih skupnih aktivnostih, izletih, večernih igrah, jutranji telovadbi in sprehodih. Ne vem, kaj bi lahko sploh bilo boljše!«

Vlasta: »Tudi meni je bilo prekrasno, saj sem se lahko odklopila od vsakodnevnih obveznosti in spoznavala ustvarjanje z glino. V prijetni družbi in ob zelo dobri hrani so se prepletali delo, smeh in zabava. Presenetilo me je, kako hitro so minili skoraj štirje dnevi. Prihodnje leto se spet vidimo.«

Minka: »V šolo v naravi sem se prijavila med prvimi, ker sem bila že vnaprej prepričana, da bo odlično. Pridružujem se mnenjem in vtisom ostalih sodelujočih. Želim si, da bi se lahko že prijavila za naslednje leto. Hvala organizatorjem in pozdrav gostiteljem na Pristavi.«

Nevenka: »Trije dnevi ustvarjanja, učenja in druženja v čudoviti naravi so bile zame ene najlepših počitnic.«

MEDDRUŠTVENO SODELOVANJE Z ZDRUŽENJEM BORCEV ZA VREDNOTE NOB ŠKOFJA LOKA

Nevenka Mandić Orehek

Člani fotografske delavnice Fotošpancir pri Društvu U3 Milan Mihalič, Zlata Ramovš, Brigita Lužar, Vinko Hafner in avtorica prispevka smo v letošnjem prvem polletju veliko fotografirali.

Nekaj naših krožkov poteka v prostorih doma Zdrženja borcev za vrednote NOB Škofja Loka, zato smo se odločili za tesnejše sodelovanje. Tako smo za potrebe ZB po vseh štirih občinah upravne enote Škofja Loka fotografirali pomnike NOB.

Pri iskanju pomnikov smo si pomagali s knjigo Pomniki NOB na Škofjeloškem, ki je izšla leta 1986. Ugotovili smo, da je nekaj spomenikov pogrešanih ali celo uničenih, nekaj prestavljenih, dobra deseterina pa jih je novejših. Marsikatero bolj skrito obeležje smo našli šele s pomočjo aktivistov Zdrženja borcev, lovcev ali domačinov. Hkrati smo s fotografijami tudi zabeležili lokacijo in stanje pomnikov. Eno spominsko tablo smo odpeljali, saj je bila po obnovi fasade odstranjena, nekaj pa jih

hranijo v Loškem muzeju. Nekaj posnetkov težje dostopnih pomnikov smo dobili od simpatizerjev ZB.

Opravili smo veliko dela in prehodili veliko terena. Poslikali smo več kot 210 pomnikov in naredili okrog 800 različnih posnetkov. Vse fotografije smo označili in shranili za arhiv.

S tem naše delo še ni zaključeno, saj so fotografije namenjene objavi na spletu, zato je treba izbrati take, ki so primerne za objavo, jih po potrebi obdelati, obrezati in shraniti v primerni velikosti. Franc Podnar iz ZB pripravlja spremno besedilo za izdajo fotografij v biltenu in na strani Geopedie. Ko bo besedilo lektorirano, bodo fotografije vseh spomenikov, tabel in obeležij s spremnim tekstom dostopne na spletnih straneh Zdrženja borcev ter na Geopedia.si.

Dostop do vsebin bo možen tudi z naše spletne strani <http://3univerza-loka.splet.arnes.si/>.

V SPOMIN

MARINKA LOGAR

1943 – 2015

Končala se je življenjska pot naše članice Marinke Logar, dolgoletne predsednice mešanega pevskega zbora Vrelec, prostovoljke v programu Starejši za starejše in zveste dopisnice glasila Mi o sebi. Zadnji intervju z njo sem naredila maja 2014, ko je bila že zelo bolna, vendar je na prihodnost še vedno gledala optimistično. Do konca življenja je še posebej budno spremljala delovanje pevskega zbora.

Od nje smo se poslovili 28. aprila 2015 na pokopališču na Lipici.

Marinka se je rodila 2. aprila 1943 v Zmincu očetu Andreju in materi Mariji Sovinc. V družini je bilo deset otrok. Takoj po osnovni šoli se je zaposlila v bivšem Transturistu. Ob delu je končala srednjo administrativno šolo in nato večino svoje delovne dobe delala kot vodja knjigovodstva oziroma računovodstva v podjetju Alpetour, zadnja leta pa je bila zaposlena v Delikatesi v Ljubljani. Poročila se je zelo mlada in imela dva sinova.

Vedno je rada prepevala, predvsem na številnih družinskih srečanjih v Zmincu, ko je zapela skupaj s starši, brati in sestrami ter njihovimi družinami. Spominjala se je lepih večerov iz zgodnje mladosti, ko se je zaradi teme vse delo ustavilo. Takrat elektrike še niso imeli in prostor je osvetljevala le karbidovka, ki je svetila predvsem očetu, da je tudi ob zimskih večerih lahko šival. Pesem je bila pri njih doma, saj sta jo ljubila in negovala oče in mati. Tako je vse življenje spremljala tudi Marinko, ki se je z velikim veseljem učila tudi igranja na citre.

Glasba, ki jo je spremljala že od otroštva, jo je med pevce popeljala tudi po upokojitvi. V mešanem pevskem zboru Vrelec je sodelovala že od njegovega nastanka leta 2000, od leta 2005 do 2013 pa je bila tudi njegova predsednica. To nalogo, ki ni lahka in predstavlja pomembno povezavo med zborovodjo in pevci, je prevzela zelo pogumno. Predsednik zbora namreč skrbi za organizacijske zadeve, na primer za zagotavljanje primernih pogojev za vaje in izvedbo

načrtovanih nastopov, predvsem pa za pridobitev finančnih sredstev z različnih javnih natečajev. Vse to je Marinka zmogla in kot je večkrat sama dejala, sta bila kljub občasnim težavam na prvem mestu vedno želja po petju in prijateljstvo med pevci. Kako veliko delo je Marinka opravila kot predsednica zbora, je v naslednjih besedah opisala zborovodkinja Nada Krajncan, ki zbor vodi od leta 2005.

»Marinki se moramo zahvaliti za vse, kar je MePZ Vrelec dosegel in presegel do zdaj, da je postal spoštovan in upoštevan zbor ter da je njegov glas prijeten in sprejet med poslušalci. Trudila se je, da bi zbor obdržala in mu na vse načine skušala pomagati. Kot predsednica mi je bila v veliko oporo in želim si, da bi bila zgled vsem pevcem.«

Marinka je bila tudi zvesta dopisnica glasila Mi o sebi. V svojih člankih je zelo tankočutno opisovala človeške usode in se trudila, da stare pesmi ne bi šle v pozabo. Poleg tega je člane našega društva redno seznanjala z aktivnostmi pevskega zbora.

Vedno je iskala nova znanja in izzive. Redno je reševala križanke in se v poznih letih naučila uporabljati računalnik, ki ji je v najtežjih trenutkih, ko je bila zaradi bolezni omejena le na stanovanjski prostor, postal dragoceno okno v svet in sredstvo komunikacije s sorodniki, znanci in prijatelji. Vse to je bila naša Marinka, ki se je bomo spominjali še dolgo.

Jelka Mlakar

DEJAVNOST PEVSKIH ZBOROV DU ŠKOFJA LOKA SPOMLADI 2015

Martin Bizjak

Ponavadi se do poletja izoblikuje repertoar pevskih zborov DU za predstavitve na revijah in nastopih v poletnih kulturnih prireditvah. MePZ Vrelec se je v tem času pripravljal zlasti na nastope na vsakoletnih revijah pevskih zborov, ki jih je kar nekaj.

Škofjeloška izpostava Javnega sklada Republike Slovenije vsako leto za začetek maja razpiše

srečanje pevskih zborov. Tako je bilo tudi letos in 10. maja je na Območnem srečanju odraslih pevskih

zborov v Kristalni dvorani Sokolskega doma v Škofji Loki nastopilo štirinajst pevskih zborov iz širšega loškega območja, med njimi tudi MePZ Vrelec. Med drugim so nastopili znani pevski zbori, kot so MePZ Gimnazije Škofja Loka, Grudnove šmikle, Škofjeloški oktet, Pevski zbor Lubnik in Vokalna skupina Cantabile. Za nastop v tako ugledni družbi se je bilo treba še posebej skrbno pripraviti. Predstaviti je bilo treba eno umetniško in dve ljudski pesmi, natančneje Zapojmo pesem Radovana Gobca na besedilo Janeza Menarta in Ljudski Oj ta mlinar in Zvira voda.

Foto: J. Bogataj

MePZ Vrelec ob komemoraciji v Rovtu v Selški dolini

MePZ Vrelec se je predstavil tudi na vsakoletni reviji z naslovom Gorenjski upokoјenci pojo, ki je potekala 16. maja in sta jo kot vedno skupaj organizirali PZ DU Gorenjske in DU Šenčur v dvorani KD Šenčur. Za uvod se je predstavil novo ustanovljeni MePZ Šenčur, za njim pa se je zvrstilo še enajst mešanih, moških in ženskih PZ z Gorenjske. Nastopi so bili ocenjevani, predstaviti pa je bilo treba eno umetno in eno ljudsko pesem. Na koncu so vsi zbori skupaj zapeli še pesem Lipa zelenela je. Izvajalec z najboljšo oceno bo nastopil na koncertu v Cankarjevem domu v Ljubljani. MePZ Vrelec je na tej reviji nastopil nekoliko okrnjen zaradi odsotnosti nekaterih basovskih pevcev, kar se je poznalo predvsem pri izvedbi Kresne pesmi Svetlane Makarovič v priredbi Lojzeta Krajncana in tudi pri Ljudski Zvira voda. V takih primerih je odsotnost katerega od moških glasov še posebej kritična, ker v zboru nimamo več basistov in tenoristov. Čeprav se nam je že pridružilo nekaj novih pevcev, bomo v MePZ Vrelec odprtih rok sprejeli vsakega. MePZ Vrelec in PS Mavrica sta sodelovala tudi na Veselem večeru 4. junija v Sokolskem domu.

MePZ Vrelec je 21. junija v nekoliko okrnjeni sestavi sodeloval na koncertu združenih slovenskih pevskih zborov v okviru 46. Tabora slovenskih PZ v Šentvidu pri Stični. Vzrok za manjšo udeležbo naših pevcev je

bilo letovanje DU Škofja Loka, morda pa tudi manjša motivacija pevcev za nastop na tem srečanju. Tudi letos je 7. julija potekala komemoracija v spomin na padle garibaldince v Rovtu v Selški dolini, na kateri je nastopil moški pevski zbor iz sestava MePZ Vrelec. Pri obeležju v Rovtu smo zapeli dve pesmi iz partizanskega repertoarja, pri spomeniku na Lenartu pa še dve žalostinki. Ker v MePZ Vrelec nimamo dovolj moških glasov, so se nam nesebično pridružili še nekateri pevci iz kranjskega MePZ Peter Lipar, da smo lahko primerno počastili spomin na padle. Tudi tokrat se jim za njihovo pomoč iskreno zahvaljujemo. Do jeseni bo MePZ Vrelec izboljšal svoj program pesmi za koncert ob 15. obletnici svojega pevskega delovanja, na katerega že danes vabimo vse prijatelje zborovske glasbe.

Pevsko skupino Mavrica, ki po številu pevcev sicer ni velika, pogosto vabijo na srečanja društev bolnikov z različnimi boleznimi in ostarelih. Tako je maja letos PS Mavrica popestrila srečanje Društva invalidov v Dijaškem domu v Škofji Loki. Odzvali so se tudi na povabilo Društva bolnikov z osteoporozo Škofja Loka, ki je pripravilo vsegorenjsko srečanje svojih članov v parku nekdanje vojašnice v Škofji

Foto: arhiv S. Dolinar

Pevska skupina Mavrica na zaključnem izletu

Loki. Udeležencem je bil program veselih pesmi zelo všeč.

Na Veselem večeru v Sokolskem domu, katerega tema je bila mesto Škofja Loka v preteklosti, je PS Mavrica zapela zabavno Loško himno, njihov pevec Lojze Čadež pa se je izkazal tudi s solistično točko. Pevci PS Mavrica vedno poskrbijo tudi za živahno družabno življenje, saj so se odpravili na izlet v Mozirje in na Golte, na začetku avgusta pa so skupaj s svojim pevovodjem Sašom Zagorškom praznovali njegov rojstni dan.

BOGATA ŠPORTNA DEJAVNOST PZDU GORENJSKE

Ivan Hafner

Od aprila do konca junija 2015 se je zvrstilo kar enajst prvenstev in srečanj športnikov in rekreativcev Gorenjske, torej vsa razen že prej izvedenega prvenstva v smučanju in smučarskem teku, kjer je naše društvo v trajno last osvojilo prehodni pokal najboljšega društva.

Od enajstih srečanj se je naše društvo udeležilo desetih.

NAMIZNI TENIS

Prvenstvo PZDU v namiznem tenisu za leto 2015 je bilo 18. aprila 2015 v Trziču v Dvorani tržiških olimpijcev. Nastopilo je 13 tekmovalk iz 7 društev in 79 tekmovalcev iz 14 društev.

Tekmovali smo v posamični konkurenci, ekipno pa so se šteli rezultati žensk in moških za prehodni pokal za najboljšo ekipo na Gorenjskem.

Foto: arhiv I. Hafner

Ponovno smo osvojili prehodni pokal in pokal za skupno zmago v letu 2015.

Če je naša ekipa leta 2014 prepričljivo zmagala, je bila tokrat borba mnogo hujša in bolj izenačena. Odsotna sta bila naša člana Jano in Urška, najboljša v zadnjih letih.

Kljub temu sta bila naši štiričlanska ženska in osemčlanska moška ekipa dovolj izenačeni in kvalitetni, da nam je uspelo osvojiti in ohraniti prehodni pokal tudi za leto 2015.

Naše društvo je osvojilo 106 točk, DU Tržič 103 točke, DU Slovenski Javornik- Koroška Bela pa 99 točk.

V posamični tekmi žensk so v kategoriji pod 65 let naše dokaj neizkušene tekmovalke Andreja Kecman, Irena Marguč in novinka Vesna Tači zasedle 7., 8. in 9. mesto. Minka Bertoncely je bila v kategoriji nad 65 let četrta. Na veliko presenečenje pa sta v enotni kategoriji ženskih parov Minka Bertoncely in Andreja Kecman zmagali in ekipi prispevali lepo število točk.

V moški konkurenci posamično je v kategoriji do 65 let tekmovalo 21 igralcev. Od naših članov je bil

naš najboljši Jure Posavec, ki je zasedel šesto mesto. Boris Pešelj je bil sedmi, Peter Žagar deseti in Tone Bobnar dvanajsti.

V kategoriji 66 do 70 let sta bila med 16 tekmovalci Janez Starman osmi, Franc Prezelj pa petnajsti.

V kategoriji od 71 do 75 let nismo imeli predstavnikov, v najstarejši kategoriji nad 75 let, kjer je tekmovalo devet tekmovalcev, sem avtor prispevka osvojil drugo mesto, kar je bila najboljša uvrstitev posamično, medtem ko je bil manj izkušeni Janez Ravnihar deveti.

Moške dvojice so nastopale v starostnih kategorijah do in nad 70 let.

Med 19 mlajšimi dvojicami sta bila odlična Jure Posavec in Boris Pešelj, ki sta osvojila bronasto medaljo. Takoj za njima sta bila Janez Starman in Peter Žagar, medtem ko sta Tone Bobnar in Franc Prezelj zasedla deveto mesto. Med sedmimi starejšimi dvojicami sva Janez Ravnikar in avtor prispevka zasedla zadnje sedmo mesto.

Organizacija je bila odlična, nekaj težav je povzročila le zahteva v razpisu, da morajo vsi tekmovalci pred pričetkom dokazati, da so plačali članarino, kar pa vsi niso mogli.

Srečanje starih znancev je bilo prijetno.

KEGLJANJE

DU Kranj je 6. maja 2015 na osemsteznem kegljišču pripravilo prvenstvo Gorenjske v kegljanju.

Tekmovanje je potekalo nemoteno, udeležba pa je bila dobra. Nastopilo je 15 moških in 9 ženskih štiričlanskih ekip. Ker niso pokazali potrjenih članskih izkaznic, so pri moških diskvalificirali ekipi DU Železniki in DU Žirovnica, pri ženskah pa DU Železniki.

V moški konkurenci je zmagalo DU Tržič pred DU Šenčur in DU Kamnik. Naši člani Vlado Podviz, Peter Mravlja, Lojze Homan, Ljubo Podpečan in rezerva Tine Uršič so na težkem kranjskem kegljišču popolnoma odpovedali, saj so vsi skupaj podrli komaj 1827 kegljev in zasedli 11. mesto.

V ženski konkurenci je zmagala ekipa DU Tržič pred

DU Kamnik, naše Smiljana Oblak, Majda Bogataj, Lidija Podviz, Vojka Mihelič in rezerva Marija Tolar pa so bile četrte.

Prehodni pokal najboljšje gorenjske kegljaške ekipe je tako osvojila ekipa DU TRŽIČ.

V posamični moški konkurenci je s 574 keglji zmagal Matjaž Košir iz DU Kokrica pred Rudijem Vidicem iz DU Kamnik. Naši so bili daleč zadaj, saj je bil najboljši Vlado Podviz, ki je podrl zelo skromnih 477 kegljev in zasedel 23. mesto.

V posamični ženski konkurenci je zmagala ligaška tekmovalka Tržičanka Ema Zajc s 544 keglji.

Drugouvrščena Tatjana Hace iz Kamnika je podrla 498 kegljev. Čast vseh naših predstavnikov je rešila Smiljana Oblak, ki je s 493 podrtimi keglji osvojila bronasto medaljo.

ŠAH

DU Jesenice je pripravilo prvenstvo PZDU Gorenjske v šahu, ki je potekalo 20. maja 2015 v prostorih društva Biser. Šahisti so igrali 7 kol po švicarskem sistemu na 15 minut.

Nastopilo je deset moških ekip, edina ženska pa je igrala za ekipo DU Domžale.

Zmagala je ekipa DU Radovljica pred DU Komenda, naši šahisti Tase Ristov, Lojze Homan, Jože Rupar in Slobodan Milošev pa so bili peti. Ekipo je vodil Ferdo Pozvek.

Foto: I. Hafner

Tase Ristov, podprvak Gorenjske

V posamični konkurenci je zmagal mojstrski kandidat Marjan Karner pred našim prvokategornikom Tasom Ristovom, ki je tako postal podprvak Gorenjske za leto 2015, kar je njegov osebni največji uspeh kot tudi največji uspeh naših šahistov. Kako izvrsten je njegov dosežek, kaže tudi dejstvo, da je premagal sedem mojstrskih kandidatov.

Dobro sta se uvrstila tudi Lojze Homan, ki je bil štirinajsti, in Jože Rupar, ki je zasedel 17. mesto. Tekmovanje je potekalo brez težav, druženje je bilo prijetno, naša udeležba pa zelo uspešna.

BALINANJE

Prvenstvo Gorenjske v balinanju je na balinišču v Miljah organiziralo DU Šenčur. Ženske so balinale 2. junija, moški pa 3. junija 2015.

Udeležba je bila odlična, saj je nastopilo 64 balinarjev iz 14 moških ekip in 49 balinark iz 11 ženskih ekip, torej skupaj 113 tekmovalcev iz 15 DU Gorenjske.

V ekipnem moškem tekmovanju so zmagali balinarji DU Šenčur pred DU Naklo.

Naši balinarji Drago Jazbič, Janez Fic, Jože Avguštin, Peter Zakotnik in Ivo Zakotnik so zasedli dobro sedmo mesto. V četrti predtekmovalni skupini so premagali DU Predoslje in DU Žiri, a tesno izgubili z DU Komenda in se uvrstili v finalni del, kjer jih je prepričljivo premagalo DU Naklo.

V ženskem ekipnem tekmovanju je zmago brez izgubljenih igr odnesla ekipa balinark iz DU Kranj, druge pa so bile balinarke DU Kokrica. Naše balinarke Smiljana Oblak, Tončka Dolinar, Ivanka Prezelj, Vojka Mihelič in Slavka Stanonik so bile v močni predtekmovalni skupini dvakrat tesno poražene in so se na koncu morale zadovoljiti z

Foto: bilten tekmovalja

Predstavitev vseh ženskih ekip pred pričetkom

devetim mestom.

V tekmi za prehodni pokal je zmagalo DU Šenčur pred DU Kranj. Naša ekipa je bila deveta. Organizacija je bila na visokem nivoju, tako tekmovalno kot tudi družabno.

KOLESARJENJE

Letos je naše društvo prvič pripravilo srečanje kolesarjev. Organizacijski odbor, v katerem so glavno breme nosili člani kolesarske sekcije z Jožico Anžel na čelu, se je priprav lotili dovolj zgodaj in

Foto: arhiv U. Bizjak

Naša ekipa je bila najštevilčnejša.

tako je bila organizacija odlična.

Ob lepem vremenu so se v športnem parku v Gorajtah zbrali 104 kolesarji iz dvanajstih društev Gorenjske. To je sicer lepo število, vendar bi kolesarjev lahko bilo še več, če DU iz Kranja in okolice ne bi pripravila svojega kolesarskega srečanja, o čemer nista bila seznanjena niti PZDU niti naše DU kot organizator gorenjskega srečanja. Srečanja se niso udeležili člani iz DU Podnart, čeprav so se prijavili.

Kolesarji so se peljali po nekaj manj kot 20 km pretežno ravninski in asfaltirani trasi.

Po kolesarjenju po Sorškem polju so si oddahnili in se okrepčali z malico pri lovski koči na Ledinah. Pot proti Loki so nadaljevali skozi Pod Plevno in čez Kamnitnik, se zbrali v Pevnu, nato pa krenili nazaj na start. Celotno traso so prekolesarili v manj kot štirih urah.

Prigrizku in odžeganju je sledila podelitev spominskih plaket vsem udeležnim društvom, spomnili smo se pa tudi obeh najstarejših udeležencev iz Žirov.

Udeležence je ob koncu pozdravil naš predsednik Miro Duić in predstavnik PZDU Franci Pretnar. Udeleženci so se nato počasi začeli zadovoljno razhajati, zadovoljni pa smo bili tudi organizatorji, saj smo po poplačilu vseh stroškov imeli pozitiven finančni rezultat.

TENIS

Prvenstvo PZDU v tenisu za leto 2015 je 9. junija 2015 organiziralo DU Kranj.

Tekmovanja mlajših tenisačev so potekala na teniških igriščih TK Triglav, tenisačic in starejših tenisačev pa na igriščih Zarice ob Savi.

Nastopilo je 92 igralk in igralcev v 8 moških in 4 ženskih ekipah.

V ekipni konkurenci moških in žensk je zmagala ekipa DU Tržič, za katero je nastopilo 26 tenisačev in tenisačic, ter osvojila prehodni pokal. Ekipa gostitelja DU Kranj, ki je štela 23 nastopajočih, je bila druga, naši ekipi, v katerih je bilo sedem tenisačev in tri tenisačice, pa sta bili peti.

V moški posamični konkurenci je bil s četrtem mestom naš najboljši Slavko Fojkar.

Naš najboljši rezultat v kategoriji mlajših moških parov sta dosegla Slavko Fojkar in Boris Pešelj, ki sta zasedla drugo mesto.

Srčno so se borili tudi vsi naši drugi tenisači, Ljubo Osovnikar, Jože Avguštin, Jože Dolinar, Jože Ramovš in Vasilij Kosec, a v hudi konkurenci niso uspeli priti v sam vrh.

Foto: I. Hafner

Naši najboljši: Nada Nastran, Boris Pešelj ter Nada in Slavko Fojkar

V ženski posamični konkurenci mlajših tenisačic je bila Nada Fojkar tretja, četrto mesto pa je osvojila naša nova članica Nada Nastran. V starejši kategoriji je bila Milena Kuželj peta.

Obe naši Nadi sta dosegli naš največji uspeh v kategoriji mlajših parov, saj sta postali prvakini Gorenjske, za kar jima čestitamo. Organizacija prvenstva je bila dobra, pogostitev primerna in druženje prijetno, zato sem kot delegat PZDU v pisnem poročilu pohvalil organizatorje. Posebej se moramo zahvaliti Borisu Pešlju, vodji našega odbora za tenis, da je uspel zbrati tako dobro ekipo, še posebej žensko.

PRSTOMET

Tekmovanje v prstometu, ki je v Sloveniji že priljubljen in zelo primeren za starejše generacije, je bilo po predlogu KŠR pri PZDU letos organizirano prvič. Ker v DU Podnart to disciplino gojijo že dlje, so jim zaupali tudi organizacijo prvenstva ŠZDU Gorenjske za leto 2015.

Tekmovanje je potekalo 11. junija v športnem parku ŠD Podnart.

Glede na število udeležencev lahko rečemo, da je bila odločitev za uvrstitev te discipline v program tekmovanj za prvenstva PZDU pravilna. Nastopilo je 13 moških ekip z 59 tekmovalci in 7 ženskih ekip z 31 tekmovalkami, skupaj 14 društev z 90 tekmovalci.

V moški konkurenci je zmagala ekipa DU Kamna gorica pred domačini iz DU Podnart. Naša ekipa je zasedla osmo mesto, metali pa so Boris Pešelj, Vasilij Kosec, Jože Dolinar, Franc Prezelj in Tone Jenko.

Foto: S. Gaber

V prstometni družini so tudi trije naši.

Z novimi prostori za prstomet, ki so urejeni v stari vojašnici, imajo naši člani lepe možnosti za izboljšanje svoje igre.

V ženski konkurenci je zmagala ekipa domačink, ki je v finalu z 60 : 48 tesno premagala našo ekipo, ki je tako zasedla drugo mesto.

Foto: F. Faganel

Naše na drugi stopnički zmagovalnega odra

KEGLJANJE S KROGLO NA VRVICI ali RUSKO KEGLJANJE

Ta disciplina je na tekmovanjih PZDU Gorenjske dokaj nova in naši člani so se prvenstva tokrat udeležili prvič.

Tekmovanje je organiziralo DU Rateče-Planica, potekalo pa je 18. junija v Planici.

V moški konkurenci je nastopilo sedem ekip, ob koncu pa so v konkurenci upoštevali šest ekip, saj so ekipo DU Naklo izključili.

Naši predstavniki so kot začetniki nastopili dobro in zasedli četrto mesto. V prvi kegljaški ekipi na prvenstvih PZDU so sodelovali vodja sekcije Anton Kejžar, Franc Prezelj, Janko Demšar in Tone Mihelič. V ženski konkurenci, kjer je nastopilo šest ekip, so bile naše tekmovalke, sicer tudi začetnice, dobre četrte. V ekipi so kegljale Ivanka Prezelj, Vojka Mihelič, Francka Demšar in Vanja Jenko.

Tako so naši udeleženci, ki so tekmovalno sicer popolni začetniki, svoj nastop popolnoma upravičili. Dve igrišči v stari vojašnici nam bosta omogočili, da se število kegljačev v našem društvu čim bolj poveča in da z rednimi treningi izboljšamo kakovost.

Na KŠR pri PZDU Gorenjske so bile poslane pripombe glede neenotnih kriterijev za osvojitve pokalov in medalj ter nepodeljevanja prehodnega pokala. Ker je ta disciplina, podobno kot prstomet, še v poskusni fazi, se bodo pravila za v bodoče poskušala izenačiti.

POHODNIŠTVO

Tako kot kolesarjenje tudi pohodništvo ni del tekmovanja, ampak gre za srečanje pohodnikov in planincev upokoencev Gorenjske, ki pa se ga naši številni planinci in pohodniki žal niso udeležili.

16. aprila 2015 je v Kamniku potekalo prvenstvo Gorenjske v pikadu. Tekmovanje na štirih tarčah, na katerem je sodelovalo 12 ženskih in 10 moških ekip, je pripravilo DU Kamnik.

Prepričljivi zmagovalci so bili Kamničani, saj so prvo mesto zasedli tako v ženski kot v moški konkurenci. Pri ženskah sta bili druga in tretja ekipi DU Komenda in DU Radovljica, medtem ko so bile predstavnice našega društva četrte. Pri moških so drugo mesto osvojili tekmovalci DU Lesce, tretje pa DU Komenda. Naši tekmovalci so zaradi nekaj smole pristali na zadnjem mestu.

Za žensko ekipo so metale Cveta Škopelja, Ivanka Prezelj, Julija Jenko in Marija Marinšek, ki je med 48 udeleženkami osvojila sedmo mesto, za moško ekipo pa Janko Demšar, Jelko Pešec, Adi Kočar in

Foto: arhiv J. Jenko

Naša ženska in moška ekipa v družbi predsednika KŠR PZDU in predstavnika organizatorjev

Franc Prezelj, ki je med 40 tekmovalci zasedel 21. mesto.

Za konec moram pohvaliti dobro organizacijo tekmovanja in zelo prijazne Kamničane.

STRELSKO TEKMOVANJE

Ivanka Prezelj

23. aprila 2015 je DU Škofja Loka organiziralo Pokrajinsko tekmovanje DU Gorenjske v streljanju s serijsko zračno puško. Organizacijski odbor smo sestavljali Miro Duić, Ivan Hafner, Pavle Jereb, Janko Demšar in moja malenkost. V mesecu in pol smo pripravil vse za razpis tekmovanja in njegovo izvedbo na dveh streliščih ter dobro počutje udeležencev.

Foto: arhiv I. Prezelj

Prvakinje in prvaki PZDU

Na tekmovanje se je prijavilo pet ženskih in devet moških ekip.

Strelke smo tekmovalce na strelišču SD Kopačevina v OŠ Cvetka Golarja na Trati pod vodstvom Pavleta Jereba. 1. mesto ekipno smo osvojile domačinke,

drugi in tretji so bili Jeseničani in Kamničani, sledili pa so Tržičani in DU Naklo. Med 16 tekmovalkami je prvakinja Gorenjske postala naša tekmovalka Nevenka Mandić Orehek, druga je bila Milka Plasin iz DU Jesenice, tretja pa še ena članica našega društva Frančiška Demšar Mesec. Za naše društvo sva tekmovali še avtorica tega prispevka, katera sem zasedla 7. mesto, in Marija Sovinc, ki je bila deveta. Moški del tekmovanja je potekal na strelišču SD Škofja Loka pod vodstvom Janka Demšarja. Tudi v moški kategoriji so domači strelci DU Škofja Loka dosegli 1. mesto. Drugi in tretji sta bili ekipi DU Žerjavčki Trzin in DU Kamnik, nato pa so si po vrsti sledile ekipe društev Dovje-Mojstrana, Tržič, Jesenice in Bohinjska Bistrica ter II. ekipa DU Škofja Loka in ekipe DU Radovljica. Od 33 tekmovalcev so strelci DU Škofja Loka dosegli naslednje uvrstitve: 1. mesto Milenko Štimac, 3. mesto Janko Demšar, 6. mesto Franc Prezelj, 9. mesto Jelko Pešec, 18. mesto Adolf Kočar in 24. mesto Janko Žorž.

Predstavniki PZDU Franci Pretnar je zmagovalnima ekipama DU Škofja Loka, ki bosta jeseni zastopali Gorenjsko na državnem prvenstvu, podelil prehodni pokal in se zahvalil za dobro organizacijo. Tekmovanje je potekalo v dobrem vzdušju, kar se je pokazalo tudi na podelitvi pokalov in medalj, saj so skoraj vsi udeleženci vztrajali do konca.

PRVI DEL TEKEM ZA 35. ŠRI

Ivan Hafner

Od marca do konca junija 2015 smo se tekmovali v petih disciplinah 35. ŠRI.

Tekmovanje v TREKINGU je potekalo 14. marca 2015 s štartom pri turistični kmetiji Ljubica v Vinharjih. Tekmovanje poteka v težavnostnih kategorijah ultra, pohodniška in aktivna. Ekipe so sestavljene iz dveh članov. Moški in ženske tečejo skupaj in se tudi točkujejo skupaj, s tem, da ima ultra kategorija prednost, upošteva pa se čas obeh tekmovalcev skupaj. Tekmovalci našega društva so se odlično odrezali, saj sta bila Srečo Pirman in Drago Frelih druga za ultra ekipo Šeširja in tako osvojila srebrni pokal. Brane Korenčič in Mirko Pintar sta bila na mestu za Pirmanom in Frelihom, a kot druga ekipa sta prejela le tolažilne točke. Jožica Anžel in Tina Ušeničnik sta med dvanajstimi dvojicami v konkurenci zasedli izvrstno peto mesto. Končni izkupiček točk je bil tako odličen.

Tekma v PIKADU je bila 28. marca na Podnu. Pri tej disciplini se točkujejo moške in ženske ekipe skupaj, točke pa se upoštevajo posebej. Ženska ekipa se tekme ni udeležila, moška, za katero sta metala Franci Prezelj in Adi Kočar, pa je bila v konkurenci deveta.

PRSTOMET je bil 29. marca v dvorani OŠ Žiri. Tudi pri tem tekmovalstvu se moške in ženske ekipe točkujejo skupaj, upoštevajo pa se točke žensk in moških posebej. Na tekmi sta nastopali ena ženska in dve moški ekipi dvojici. Med skupaj desetimi ekipami je bila naša prva moška ekipa, v kateri sta bila Franci Prezelj in Vasilij Kosec, tretja, ženska ekipa v sestavi Ivanka Prezelj in Vojka Mihelič deveta, naša druga moška dvojica, za kateri sta metala Ljubo Podpečan in Brane Korenčan, pa

Foto: S. Gaber

Sodniki bodo odločili, ali sta Ivanka in Vojka dobili dve točki.

deseta. Skupaj so osvojili kar lepo število točk.

TEK 4 MOSTOV po ulicah Loke s štartom in ciljem na Mestnem trgu je bil 13. junija. Letošnja udeležba je bila ponovno rekordna, tek pa se je uspešno uveljavil kot ena od disciplin tekmovanj za

Foto: arhiv J. Anžel

Mirko in Jožica sredi borbe

35. ŠRI kot tek dvojic. Teka se je sicer udeležilo veliko tekačev, a tistih z loškega področja, ki tekmujejo za 35. ŠRI, je bilo 21 v moški in 16 v ženski konkurenci. V hudi konkurenci, v kateri ni starostnih kategorij, so naši tekmovalci nastopili zelo dobro. Med moškimi je bila dvojica Franc Rupar in Brane Korenčič dvanajsta, med ženskami pa sta bili Jožica Anžel in Tina Ušeničnik osmi. Skupaj so društvu prinesli kar precej točk.

BALINANJE je potekalo 20. junija 2015 v Gorenji vasi na balinišču gostilne Jager. V obeh konkurencah so nastopile po štiri ekipe. Naši tekmovalci so zasedli tretje mesto tako med moškimi, kjer sta balinala Miro Kejžar in Drago Jazbič, kot med ženskami, kjer sta metali Smiljana Oblak in Tončka Dolinar, in osvojili pomembno število točk.

Tekmovalci so posebej pohvalili dobro organizacijo in gostoljubje.

Rad bi poudaril, da smo za vse discipline 35. ŠRI v prvem polletju 2015 v moški in ženski konkurenci zbrali največ točk, kar naj bo našim tekmovalcem vzpodbuda, da tudi v drugem delu iger damo vse od sebe, obdržimo prednost in našemu društvu prinesemo nov velik uspeh.

NEKAJ O ŽENSKEM BALINANJU

Smiljana Oblak

Balinarke smo sezono začele 5. maja 2015, ko smo pripravile domači prijateljski turnir, kjer je nastopilo 32 tekmovalk v 8 ekipah, od tega v dveh domačih. Zmagala je naša prva ekipa v postavi Ivanka Prezelj, Vojka Mihelič, Smiljana Oblak in Marica Sorčan. Druga ekipa, za katero so tekmovala Vera Hartman, Tončka Dolinar, Slavka Stanonik in Marica Jesenovec, je bila četrta.

Foto: N. Mandić Orehek

Prijateljski turnir na balinišču na Trati

Tokrat smo za hrano za vse udeleženske poskrbele organizatorke same in poleg jutranje malice s kavo in čajem postregle še s kosilom. Pri tem so bile naše ženske pod taktirko Marije Sovinc kuharsko zelo

navdahnjene.

Za pridobitev sredstev za naše celoletno delovanje, predvsem nastopanje na podobnih turnirjih, smo pripravile srečelov, ki sta ga uspešno vodili Majda Žvelc in Zvonka Rant. Poletni smo tekmovali še na športnih igrah v Gorenji vasi, kjer so balinale Slavka Stanonik, Zvonka Rant, Tončka Dolinar, Smiljana Oblak, Vojka Mihelič in Vera Hartman. Poleg tega smo z več ali manj športne sreče nastopile še na gorenjskem prvenstvu v Miljah in na turnirjih v Kamniku, Mengšu, Komendi in pri Bičevju v Ljubljani. V nadaljevanju je navedenih nekaj uvrstitev in imena balinark, ki so te uvrstitve dosegle.

Kamnik: 3. mesto ekipe, katere povprečna starost je bila skoraj 80 let, v postavi Marica Jesenovec, Marica Sorčan, Anica Košir in Minka Ažbe;

Mengeš: 5. mesto, katerega so dosegle Anica Košir, Vojka Mihelič, Slavka Stanonik in Vera Hartman;

Komenda: 4. mesto ekipe v postavi Ivanka Prezelj, Vojka Mihelič, Slavka Stanonik in Anica Košir;

Bičevje: 2. mesto Ivanke Prezelj, Tončke Dolinar, Vere Hartman in moje malenkosti.

DRUGE NOVICE S PODROČJA ŠPORTA

Ivan Hafner

TEKMOVANJE V NAMIZNEM TENISU

Konec maja 2015 smo igralci namiznega tenisa zaključili prvenstvo našega društva.

V ženski konkurenci, v kateri so letos nastopale le štiri igralka, je zmagala Minka Bertonec pred Andrejo Kecman in Ireno Marguč. Letošnja novinka Vesna Tači je bila četrta.

V konkurenci moških je zaradi zdravstvenih težav manjkal Emil Rant. Tekmovalo je devet igralcev in prvič je prvak postal naš vodja sekcije Jure Posavec, za kar mu čestitamo. Peter Žagar se je povzpел na drugo mesto, Jano Rant, ki je tudi imel precej težav z zdravjem, pa je bil tretji.

NAMIZNI TENIS – ZAKLJUČNI PIKNIK SEZONE

Zaključni piknik smo pripravili na začetku junija na strelišču v Gorajtah. Udeležili so se ga vsi loški igralci namiznega tenisa, od mladih tekmovalcev do rekreativcev vseh starosti. Med njimi smo bili

najštevilčnejši veterani, torej člani pinkponkaške sekcije našega društva. Piknika se je udeležil tudi predsednik DU Miro Duić, ki je našim najboljšim igralkam in igralcem podelil zaslužene medalje. Po pozdravnih nagovorih je ob raznih igrah, dobri

Foto: I. Hafner

Druženje generacij

hrani z različno, pijači in pogovorih medgeneracijsko druženje trajalo kar nekaj časa.

ZAKLJUČEK KEGLJAŠKIH OBČINSKIH IN MEDOBČINSKIH TEKMOVANJ ŠPORTNE ZVEZE ŠKOFJA LOKA

Bogato sezono kegljaških tekmovanj, ki jih organizira SZ Škofja Loka, so kegljači sklenili 5. junija 2015 na pikniku na balinišču v »Benetkah«.

Foto: arhiv I. Hafner

Med najboljšimi je največ naših.

Po običaju zadnjih let SZ ne podeljuje pokalov in medalj po zaključku posameznega tekmovanja, ampak jih podeljuje skupno na zaključnem pikniku. Naši kegljači na teh tekmovanjih redno dosegajo vidne uvrstitve, zato so na podelitvi na pikniku pogosto stali na zmagovalnem odru. Ker je bilo dobrih uvrstitev preveč za prostor, ki ga imamo na voljo v tem glasilu, naj navedem le največje uspehe. Vse pohvale vredna je zmaga v medobčinski enotni ligi, kjer tekmujejo tudi mnogi mladi ligaški tekmovalci, vendar pa točkovanje vseh (med)občinskih tekmovanj določi, katera tekmovalca v sezoni postaneta najkegljač in najkegljačica. Letos sta oba naša člana in tako je najkegljač postal Peter Mravlja pred Vladom Podvizom, najkegljačica pa Smiljana Oblak pred Majdo Bogataj. Čestitke si zaslužijo vsi.

V SPOMIN

JANEZ GAŠPERŠIČ (1928 – 2015)

Janez Gašperšič je pred petnajstimi leti v intervjuju za časopis Ločanka povedal, da so stari Ločani tisti, ki so v Škofji Loki imeli vsaj stare starše in imajo domače ime. Pri njemu doma se je reklo pri Klanfarju. Rodil se je leta 1928 v Spodnjem Karlovcu kot najmlajši od petih otrok. Pri dveh letih mu je umrl oče, pri petih pa še mama. Vseh pet otrok je k sebi vzel stric iz Zgornjega Karlovca, kjer je pri Bavdažu že bilo pet otrok. Stric je kmalu zbolel, a k sreči je bila teta podjetna ženska in je odprla majhno trgovino. Družina je bila revna, a vsi so bili zdravi. Vseh deset se je šolalo in vsi so naredili vsaj srednjo šolo. Janez se je po končani srednji elektro šoli v

Zagrebu leta 1948 zaposlil v Elektro Gorenjska, kjer je napredoval do mesta energetika za Gorenjsko. Leta 1959 je na željo loške občine postal direktor podjetja ELRA, ki je bilo v slabem stanju, in ga skušal rešiti. Leta 1966, ko je bilo njegovo zdravje že malo načeto, se je vrnil v Elektro Gorenjska in do upokojitve vodil službo za prodajo in prevzem električne energije ali kot je sam rekel: »Bil sem tisti, ki so ga ljudje preklinjali, ko se je elektrika podražila«.

Smučati je začel pri osmih letih na doma narejenih smučeh. Pri enajstih letih se je udeležil prve tekme. Tako kot takrat vsi loški športniki je telovadil in igral nogomet. Sčasoma je postal dober smučar, najboljši v loškem klubu, in prišle so prve zmage. Nekaj časa je bil tudi mladinski reprezentant.

Janeza so odlikovale preudarnost, mirnost, poštenost in predvsem delavnost. Bil je dejaven na več področjih, v podjetju in občinskih organih. Od leta 1967 do 1979, v času največjega razvoja loškega alpskega smučanja, je bil predsednik smučarskega kluba.

Za svoje predano delo je bil večkrat odlikovan. Tako je prejel državno odlikovanje red zaslug za ljudstvo s srebrno zvezdo, za področje športa pa sta leta 1980 z ženo Cirilo prejela Bloudkovo plaketo. Leta 1972 je prejel zlato plaketo ob 50-letnici SZJ, leta 1996 srebrnega Bloškega smučarja SZS, leta 2006 spominsko plaketo ob 100. obletnici loškega športa in leta 2011 svečano listino Športne zveze Škofja Loka.

Smučarski prijatelj

NAJBOLJŠI ŠPORTNIKI IN ŠPORTNICE DU ŠKOFJA LOKA ZA SEZONO 2014 /2015

Najboljši športnik

Franc Prezelj, 403 tč., 7 pan.

Najboljša športnica

Ivanka Prezelj, 433 tč., 6 pan.

Zlate medalje

Boris Vodopivec, 259 tč., 3 pan.
Peter Mravlja, 257 tč., 2 pan.
Tase Ristov, 242 tč., 1 pan.

Smiljana Oblak, 373 tč., 4 pan.
Tina Ušeničnik, 276 tč., 5 pan.
Vojka Mihelič, 265 tč., 5 pan.

Srebrne medalje

Brane Korenčič, 239 tč., 6 pan.
Janko Demšar, 231 tč., 3 pan.
Ivan Hafner, 224 tč., 4 pan.
Ferdo Pozvek, 221 tč., 2 pan.
Boris Pešelj, 204 tč., 4 pan.

Nežka Trampuš, 248 tč., 4 pan.
Jana Bešter, 236 tč., 4 pan.
Minka Bertoncely, 219 tč., 3 pan.
Julija Jenko, 208 tč., 4 pan.
Tončka Kos, 196 tč., 3 pan.

Bronaste medalje

Milenko Štimac, 201 tč., 1 pan.
Ciril Pleško, 196 tč., 3 pan.
Jože Ramovš, 196 tč., 4 pan.
Slobodan Milošev, 192 tč., 1 pan.
Jože Avguštin, 181 tč., 3 pan.
Slavko Bašelj, 178 tč., 3 pan.
Jurij Posavec, 174 tč., 2 pan.
Miro Pintar, 165 tč., 4 pan.
Vlado Podviz, 161 tč., 1 pan.
Ivica Čengija, 159 tč., 1 pan.

Tončka Dolinar, 193 tč., 4 pan.
Angelca Grošelj, 187 tč., 3 pan.
Martina Eržen, 179 tč., 3 pan.
Marinka Cerar, 177 tč., 3 pan.
Jožica Anžel, 171 tč., 3 pan.
Alenka Dolenc, 167 tč., 3 pan.
Dragica Gartner, 165 tč., 2 pan.
Zorka Demšar, 162 tč., 3 pan.
Francka Mesec Demšar, 159 tč., 2 pan.
Nevenka Mandić Orehek, 151 tč., 2 pan.

Foto: Z. Ramovš

Najboljši Ivanka Prezelj, France Prezelj
in Smiljana Oblak

V peti sezoni, odkar smo začeli razglašati najboljše športnike in športnice našega društva, smo točke podelili 315 našim članicam in 156 članom, torej skupaj kar 471 tistim, ki skušajo s telesno aktivnostjo izboljšati kvaliteto svojega življenja. Zgoraj so navedeni posamezniki, za katere je skrbno točkovanje pokazalo, da so najboljši športniki in športnice.

NAJ ANIMATORKA V SEZONI 2014 / 2015

Naj animatorka je postala **Smiljana Oblak** za uspešno vodenje ženske balinarske sekcije, sovođenje ženske keglaške sekcije in odlične tekmovalne uspehe.

OBČINSKA ŠPORTNA PRIZNANJA ZA LETO 2014

Vsakoletna občinska slavnostna podelitev priznanj najboljšim ali dolgoletnim športnikom, športnim delavcem, organizatorjem in športnim garačem je letos potekala 24. marca v Sokolskem domu.

Čeprav tokrat naše društvo za nagrajence ni predlagalo svojih članov, je bilo med njimi kar nekaj naših aktivnih članov, ki so jih predlagala druga, nekoč njihova matična društva.

Tako je bronasto plaketo za svoje organizacijsko delo za vodenje namiznoteniške sekcije v ŠD Partizan prejel Jure Posavec, sedaj tudi uspešen vodja te sekcije v našem društvu. Milenko Štimac, ki sedaj strelja za naše društvo ter aktivno sodeluje in pomaga v njegovi strelski sekciji, je prejel srebrno plaketo za dolgoletno delo v SD Škofja Loka kot organizator, trener, sodnik in uspešen strelec. Najvišji priznanji svečani listini pa sta prejela strelca Francka in Janko Demšar za njuno 40-letno organizacijsko delo in tekmovalne dosežke v

Strelskem društvu Škofja Loka. Oba sta zelo aktivna in tekmovalno uspešna tudi v strelski sekciji našega društva. Vsem iskreno čestitamo.

Foto: D. Kosmač

Občinski športni nagrajenci, med njimi naši aktivni člani Jure Posavec ter Milenko Štimac in Janko ter Francka Demšar.

PLANINSKA IN POHODNIŠKA SEKCIJA

SPREMEMBE IN NOVOSTI

Maruša Mohorič

Spomladi letos smo opazili spremembe v finančnem poslovanju društva, ki so posledica nove zakonodaje. Na obvestilih za pohodnike in planince se je pojavil znak Planinskega društva Škofja Loka (PD), na izletih pa so nam vodnice priporočile, naj se najkasneje leta 2016 včlanimo v Planinsko društvo. Da bi bili člani DU Škofja Loka o tej novosti bolje obveščeni, sem se pogovarjala z nedavnim predsednikom PD Škofja Loka Jožetom Stanonikom.

Jože je bil na čelu PD Škofja Loka polnih trideset let in pravi, da je pri 76. letih čas za razrešitev in da bo tako društvo imelo več možnosti. Tako je od marca naprej eden od podpredsednikov društva. Ker je sodeloval pri pogovorih z našim predsednikom in vodil postopke pri PD, naj bistvene zaključke o prenosu planinske in pohodniške dejavnosti povzamem kar z njegovimi besedami.

Na vprašanje, kdo je dal pobudo za spremembo in kakšni so vzroki za to, je odgovoril:

»Pobudo za prenos planinske in pohodniške sekcije je glede na obsežno dejavnost pri DU in nov način finančnega poslovanja predlagalo DU. Obstaja namreč možnost, da bi DU postalo davčni zavezanec, kar bi pomenilo veliko več dela in tudi zunanje kontrole v računovodstvu in financah. Novi predpisi namreč zahtevajo, da se vsakemu posamezniku izstavi račun iz vezane knjige, zaradi česar bi postali organizacija in izvedba izletov težavnejši, udeleženci, ki so doma iz bližnje in daljne okolice Škofje Loke, pa bi imeli dodatne stroške, saj bi se morali na izlete prijavljati v društvu. Pri nas v PD smo pripravili obrazec, na katerega

Jože Stanonik

Foto: osebni arhiv

nadaljevanje s prejšnje strani

udeleženci vpišejo vse potrebne podatke, plačilo pa opravijo na avtobusu na dan izleta. Dokument se vnese v blagajno PD, plačilo pa poravna z računa PD, ki je davčni zavezanec. Vodniški odsek pri PD je po predstavitvi stanja v DU sprejel sklep, da upravnemu odboru PD Škofja Loka predlaga pripojitev planinske in pohodniške sekcije DU, zahteva pa, da so udeleženci izletov člani kateregakoli planinskega društva in ne nujno PD Škofja Loka. Izlete bodo še vedno organizirale in vodile vodnice, ki so že do zdaj opravljale te zahtevne naloge, torej Nežka Trampuš, Slavica Laznik in Dragica Gartner, katerim pomagata Slavko Bašelj in Franjo Koprek. Vodje morajo zagotavljati takšno število vodnikov in pomočnikov, kakršno je potrebno glede na število udeležencev in težavnost poti. Enako kot v preteklosti bodo letne programe pripravljali vodje planincev in pohodnikov, saj tako želi vodstvo PD, ki si želi, da bi bili upokoјenci čim bolj zadovoljni in varni. Rad bi poudaril, da zaradi te spremembe stroški posameznih izletov za člane ne bi smeli biti višji.«

Za boljšo obveščenost je Jože predstavil zloženko Program aktivnosti PD Škofja Loka v letu 2015, v kateri so objavljeni programi različnih sekcij in društev, ki že več let delujejo pod okriljem PD. Programi so objavljeni tudi na spletni strani PD. Poleg tega so v zloženki navedeni še podatki o kategorizaciji planinskih poti po težavnosti (lahka, zahtevna ali zelo zahtevna pot), zelo nazorno pa so opisana tudi zavarovalna kritja za člane, med njimi brezplačno reševanje v Sloveniji, zavarovanje invalidnosti, zdravstvena asistenca za tujino in zasebna odgovornost članov do določene zavarovalne vsote. Letna članarina za člane nad 65 let znaša 16,50 €.

Za morebitne obiske gora v tujini pa se priporoča, da si udeleženci naročijo evropsko kartico zdravstvenega zavarovanja, ki je brezplačna in jo pohodniki dobijo v nekaj dneh po naročilu na Zavodu za zdravstveno zavarovanje, velja pa več let.

Jože je prepričan, da so mnogi planinci in pohodniki že člani različnih PD in da bodo veseli sodelovanja tudi z novimi člani. Obenem pa zagotavlja, da ima PD Škofja Loka zanesljive in kvalitetne vodnice in vodnike vseh kategorij (A, B, C, D, torej za bolj in manj zahtevne podvige v vseh letnih časih), ki redno obnavljajo svoje licence in se ustrezno izobražujejo, zato je prepričan, da bodo poskrbeli za pestrost izletov in varnost vseh udeležencev. Naj omenim še, da se je vodstvo DU odločilo program izletov za planince in pohodnike tudi v prihodnje objavljati v glasilu Mi o sebi, saj si želi, da bili člani še naprej obveščeni o dogajanju, kajti društvena dejavnost ostaja pestra tudi v prihodnje. Vodstvo DU pričakuje, da bodo člani spremembo sprejeli z razumevanjem ter vsem skupaj in vsakemu posebej želi, da čim bolj uživajo v obiskovanju planin in vršacev ter prekrasne slovenske narave. Varen korak in srečno!

NEŽKA TRAMPUŠ, vodja planinske sekcije v DU ter navdušena planinka in vodnica, ki je za svoje dvajsetletno delo in vodenje planincev v našem DU prejela veliko plaketo, je o letošnjih spremembah napisala naslednje:

»Naše planinske poti so se začele pred 21 leti. Naša želja je bila čim večjemu številu članov DU omogočiti zdravo, aktivno in športno preživljanje njihovih upokoјenskih let. Skupina ni nastala kar tako čez noč. Potrebna so bila leta truda, da se je število udeležencev na planinskih izletih začelo povečevati. Zdaj je na naših seznamih okrog 300 upokoјencev, ki se večinoma

Lipanski vrh, Mrežce

Foto: S. Laznik

redno ali pa vsaj občasno odpravi z nami v naravo. Planinci imajo 20, pohodniki pa od 10 do 12 izletov na leto. Verjetno nobena druga športna dejavnost v DU ni tako obsežna. Na žalost pa planinstvo ni tekmovalna disciplina, kar v DU nekaj velja.

Glede na nove zakone se žal nismo uspeli dogovoriti za primeren način dela s finančnim poslovanjem naših skupin. Na željo vodstva DU in po pogovorih z vodstvom Planinskega društva Škofja Loka smo od maja 2015 vključeni v Planinsko društvo Škofja Loka kot samostojni skupini, poimenovani Četrtekovi planinci in Veseli pohodniki.«

Foto: S. Laznik

Lipanski vrh, Mrežce

PROJEKT STAREJŠI ZA STAREJŠE

PREDSTAVITEV PROJEKTA STAREJŠI ZA STAREJŠE V EVROPSKEM PARLAMENTU

Nežka Fojkar

Na povabilo poslanca Evropskega parlamenta Iva Vajgla iz stranke DeSUS je 2. junija 2015 45-članska delegacija slovenskih prostovoljcev v organizaciji ZDUS obiskala Evropski parlament v Bruslju. Namen obiska je bil predstaviti program STAREJŠI ZA STAREJŠE poslancem v Evropskem parlamentu in tako pridobiti naklonjenost za financiranje programov, ki omogočajo starejšim osebam višjo kakovost življenja v domačem okolju.

Foto: S. Gregorič

Gorenjski del skupine v avli evropskega parlamenta

Pod vodstvom dr. Mateje Kožuh Novak, pobudnice programa Starejši za starejše v Sloveniji, smo se v Bruselj odpravili društveni in pokrajinski koordinatorji iz vseh delov Slovenije. Potovali smo z avtobusom in med potjo izkoristili čas za izmenjavo izkušenj. Vsak udeleženec pa je povedal tudi zanimivo zgodbo s svojega področja. Poleg

parlamenta smo si ogledali Luksemburg ter Bruselj in njegovo okolico, na poti pa nas je spremljala

Foto: S. Gregorič

Udeležba na konferenci o skrbi za starejše v Evropi

tudi Nina Stankovič, ki je bila nekaj let asistentka dr. Vajgla v Bruslju in nam je povedala veliko zanimivosti o delu in življenju v Belgiji. Po vseh formalnostih za vstop v stavbo parlamenta, ki potekajo podobno kot na letališčih, smo se s pomočjo prijazne asistentke Urške Dolinšek najprej seznanili z delovanjem Evropske unije in parlamenta, njegovo velikostjo in osnovno idejo ter cilji EU. Cilji EU so predvsem zagotavljanje miru, stabilnosti, trajnostnega razvoja, človekovih pravic in vrednot ter svoboda in solidarnost vseh držav članic. Med najpomembnejše dosežke EU štejemo 50 let miru v Evropi, odpravo mejnih kontrol ter posledično lažje življenje in

nadaljevanje s prejšnje strani

delo v drugih državah članicah, enoten trg blaga in storitev, enotno valuto in uveljavljanje vrednot, kot so človekovo dostojanstvo, svoboda, enakost, pravna varnost in človekove pravice.

Nato se je naša skupina udeležila konference z naslovom **EVROPSKE POLITIKE NA PODROČJU AKTIVNEGA STARANJA IN PROSTOVOLJSTVA.**

Uvodni nagovor je imel Ivo Vajgl, dopolnila pa ga je njegova kolegica, koroška Slovenka Angelika Mlinar iz Avstrije. Konference so se z zanimanjem udeležili tudi avstrijski poslanec Heinz Becker, nizozemska poslanka Marian Harkin in irska poslanka Gabriela Civico.

Projekt STAREJŠI ZA STAREJŠE je predstavila dr. Mateja Kožuh Novak, ki je ob koncu poudarila, da organizacije za samopomoč z zaposlenimi sodelavci evropska sredstva lahko črpajo, medtem ko jih prostovoljske, kot je naša, ne morejo. Dodala je še, da to ni dobro in pozvala evropski parlament, naj to upošteva. Vsi sodelujoči so se strinjali, da je za višjo kvaliteto življenja starejših potrebno storiti

še veliko, za kar se bodo zavzeli tudi poslanci. Na naše najpomembnejše vprašanje, kako si zagotoviti več sredstev za našo dejavnost, nam je odgovorila irska poslanka Gabriela Civico, ki je predstavnica Evropske komisije za področje prostovoljstva. Povedala je, da se ji naš projekt zdi zelo zanimiv, da je lep primer dobre prakse in da si želi, da z delom nadaljujemo. Dodala je tudi, da bodo poslanci tudi v prihodnje podpirali tovrstne dejavnosti, vendar pa zaradi krize varčujejo tudi v parlamentu, ki deluje po svojih pravilih, in zato trenutno od tam ni možno neposredno dobiti finančnih sredstev. Svetovala nam je, da za našo dejavnost kandidiramo na razpisih naših ministrstev ali skladov, kot sta Evropski socialni sklad in Evropski kohezijski sklad. Ob zaključku se je zahvalila za predstavitev projekta, saj je dobila dobro idejo tudi za Irsko. Treba je vztrajati, negovati prostovoljstvo in se boriti naprej. Bili smo počaščeni, da so poleg poslancev, ki so sodelovali na konferenci, našo skupino pozdravili ter nam prisluhnili in izrazili podporo še poslanci Igor Šoltes, Franc Bogovič in Romana Tomc.

9. MAJ PRED SEDEMDESETIMI LETI

DAN, KO SE JE KONČALA 2. SVETOVNA VOJNA

Meri Bozovičar, fotografije iz arhiva avtorice

Spomin na dan, ko se je končala vojna, je nekaj tako lepega, da ga ne moreš opisati, saj je konec strahu, konec vsakodnevnega poslušanja hrumenja eskadrilj, ki so nosile smrt. Življenje si je reševal vsak po svoje. Bilo je zelo hudo in sedaj je konec, konec vojne.

Vedno sem si mislila, da mora biti ta dan največji praznik.

Toda to se ni zgodilo.

Še kako dobro se spominjam dni pred 9. majem. Po Poljanski dolini so se valile nepregledne kolone voz, lojtrnikov z vpreženimi konji, voli in tudi kravami. Na njih polno bundrov, modrocev in mater z otroki. Bežale so cele družine domobrancev.

Prvi z leve komandant Hercegovske brigade, drugi g. Popovič

Takrat nisem povsem razumela, zakaj in kam vse tako hiti in beži.

Toda 9. maja je bila cesta prazna, nihče ni več bežal. Ta dan je bila sredi, zame pa več kot največji praznik. Ne vem, kdo je na vse zgodaj prišel povedat: »Konec vojne je.« To je bilo nekaj tako veličastnega in lepega. Zelo hitro smo sešili zastavo s peterokrako zvezdo, ki je zavihrala v ta srečni dan. Pozno dopoldne se je pred našo hišo ustavil velik odprt osebni avto, ki je imel spredaj jugoslovansko zastavo. Z njim se je pripeljal komandant hercegovske brigade, ki je prva vstopala v Loko. Hotel je obiskati svojega mladostnega prijatelja gospoda Popoviča, ki je bil mož Šemiceve Marice iz Bodovelj. Z očetom sva se z njim odpeljala v Bodovlje, kjer je ves srečen pozdravil in objel prijatelja Popoviča. V gozdu za Šemicevo hišo se

je zadrževalo nekaj partizanov. Ko so jih domači zagledali, so jih začeli klicati, naj pridejo bliže. Toda le eden se je opogumil in prišel bliže, ostali so se razbežali. To je bil Ivan Bernik, po domače Zabrajdnikov Ivan iz Puštala. Kar ni mogel razumeti, kaj se dogaja. Komaj se je otresel strahu. Ko mu je komandant podal roko in ga hotel objeti, je še vedno mislil, da je to zvižča. Končno je le pristal in sedel v avto. Tako smo se skupaj z gospodom Popovičem odpeljali. Pri Kajbetu smo se ustavili in

Špalir loških mladink pred farovžem

prisedlo je še nekaj otrok. Ivan Bernik je bil prvi slovenski partizan, ki je prišel v osvobodeno Loko.

V Loki je bilo na Placu že polno ljudi. Vse hiše so bile okrašene z zelenjem in zastavami. Pred vodnjakom je bil postavljen oder s Titovo sliko. Loška dekleta v belih bluzah in temnih krilih so borce pozdravile s cvetjem. Gospod Tine Savnik in gospod Oton Burdych pa sta jih pričakala s šilcem žganja in kruhom. Žene in možje so bili oblečeni v narodne noše. Sledili so pozdravni govori. Ob treh popoldan je bila v farni cerkvi sveta maša. Po sredini cerkve je stala cela brigada borcev. Lahko rečem, da smo vsi čutili, da se moramo Mariji in Bogu zahvaliti za ta veseli dogodek, konec vojne. Spominjam se, kako smo

Narodne noše

vsako nedeljo po koncu maše s takim žarom in hrepenenjem po miru peli pesem: »Marija, pomagaj nam sleherni čas, na tebe ozira se vsak izmed nas, Marija, Marija vse ljudstvo ječi, Marija pomagaj nam ti.«

Jaz sem bila zelo aktivna v mladinski organizaciji. Pod Karlinovim kozolcem smo priredili miting. Kar ves mesec smo imeli vaje za igro Mati, ki prikazuje trpljenje matere, ki čaka na vrnitev svojih sinov in moža iz vojne. Vadili smo pod skrbnim vodstvom Blaža Štera, ki je bil amaterski igralec tržiške igralske skupine in naš družinski prijatelj. Po vasi smo nabrali moko, jajca, maslo in napekli potico, krofe in flancate. S temi dobrotami smo postregli vsem obiskovalcem. Za konec pa je sledil ples in rajali smo pozno v noč. Miting je zelo dobro uspel in na to smo bili zelo ponosni.

Komandant Hercegovske armade, Tine Savnik in Oton Burdych

Spominjam se tudi prve Titove štafete v letu 1946, ki je potovala po Poljanski dolini. Sosed, akademski slikar Pavle Bozovičar je narisal dekleta v slovenski narodni noši. Slika je bila poklon Titu

mladine iz Zminca.

Za 1. maja 1946 je bila v Ljubljani velika parada, kjer je sodelovala tudi zminška vas. Na velikih kmečkih vozovih so prikazovali razna kmečka opravila, na našem vozu je bilo mlatenje žita. V sprevodu je bilo veliko godb na pihala in nepregledna množica mladine, ki je prepevala. Živo se spominjam, s kakšnim zanosom smo peli pesem Vsi mostovi v zrak letijo, razbita proga tam leži.

Bili smo srečni in navdušeni. Zares je bilo konec vojne.

GREMO NA POT

PROGRAM IZLETOV, LETOVANJ IN PRIREDITEV 2015

Mesec	Dan odhoda	Datum	Izlet/ dogodek	Vrsta izleta/dogodka
oktober	torek	06. - 11.10.	Sicilija	turistični izlet
oktober	sreda	07.10.	Mala nedelja	kopalni izlet
oktober	sreda	21.10.	Topolšica	kopalni izlet
november	petek	13.11.	martinovanje	turistično družabni izlet

- Obiski gledaliških predstav bodo objavljeni v sprotne objavah.
- Objave bodo na oglasnih deskah v DU, pri Pošti in na Šolski ulici.
 - **Prijave z obveznimi vplačili do zapolnitve prostih mest v avtobusu sprejema Danica Celestina ob sredah in petkih med 8. in 11. uro v pisarni DU.**
 - Informacije na tel. 040 857 273. Prijave bodo upoštevane z dnem vplačila.**
- Izletov in prireditev se udeležite na lastno odgovornost.
- Pridržujemo si pravico do sprememb, odpovedi ali dopolnitev terminov posameznih izletov in akcij.
- Vse dodatne informacije v zvezi s programi lahko dobite pri Cveti Škopelja, tel. 040 226 667 ali na e-naslov cveta.skopelja@gmail.com

PLANINSKI IZLETI ZA LETO 2015

24.09. Krniška glavca - Italija - *Dragica*
 08.10. Vršič – Sleme - *Slavko*
 22.10. Črni vrh - Blegoš - *Slavica*
 05.11. Sevnica – Posavje (vlak) - *Nežka*
 19.11. Mengeška koča – Rašiška koča - *Slavica*
 03.12. Zaključni izlet v neznano *N + S + D + M*

Rezervni pohodi v primeru slabega vremena
 Pot petih slapov Buzet - *Slavica*
 Hotavlje – Slajka - *Slavica*
 Lučine – Javorč (bunkerji) - *Dragica*
 Kamnek nad Tržičem – *Slavica*

Poleg predlaganih poti so že vpisani datumi, vendar se datum in smer lahko spremenita glede na vremenske razmere.

PLANINSKI POHODI ZA LETO 2015

12. oktober PL. KLEK 1604 m. Prijetna, valovita hoja po poključkih planinah in gozdovih. Izhodišče 1500 m, hoje 3-4 ure krožno

26. okt. Nad JEZERSKIM, pod stenami Kočne, čez 3 planine, nad dolino Kokre. Hoje 3-4 ure, krožna pot

10. nov. DOLGA GORA na razgledni planoti nad Poljčanami, nad vinogradi. Hoje 3 ure krožno

30. nov. Pot v NEZNANO

Pridružite se nam na naših poteh!
 Draga Gartner, Jana Bešter in Nika Križnar

Od Valvazorjeve kočice pod Stolom v Završnico

Foto: B. Lužar

UPORABNIKI NOVIH PROSTOROV DU ŠKOFJA LOKA

v stavbi društvenih dejavnosti Partizanska c. 1
(na severni strani bivše vojašnice):

- Pevska skupina **Mavrica** – Sonja Dolinar, 031 636 427
- Mešani pevski zbor **Vrelec** – Janez Radelj, 031 584 760
- **Pikado** – Julija Jenko, 031 726 482
- **Kegljanje** s kroglo na vrvici
/ rusko kegljanje – Kejžar Tone, 040 263 665
- **Prstomet** – Franc Prezelj, 041 928 773
- Sestanki upravnega odbora DU

Foto: Z. Ramovš

Dobivamo se v 1. nadstropju zgradbe na koncu bivše vojašnice.

ZAHVALA

V imenu Društva upokojencev se iskreno zahvaljujem vsem prostovoljcem in prostovoljkam na čelu z Rudijem Zadnikom, ki so pomagali urediti prijetne prostore za potrebe društvenih dejavnosti. Zahvaljujem se tudi vsem donatorjem, še posebej Osnovni šoli Škofja Loka-Mesto na čelu z ravnateljico Doris Kužel za podarjene stole.

Predsednik DU, Miro Duić

V stavbi so še:

- Strelsko društvo Škofja Loka,
- Radio klub Škofja Loka,
- Rod Svobodnega Kamnitnika Škofja Loka (skladišče),
- Foto Klub Anton Ažbe Škofja Loka in
- Društvo za raziskovanje podzemlja Škofja Loka.

KORISTNE INFORMACIJE

OBVESTILA IN PODATKI, KI JIH BOSTE POTREBOVALI MED LETOM

DRUŠTVO UPOKOJENCEV ŠKOFJA LOKA, Partizanska cesta 1, 4220 Škofja Loka

Predsednik Miro Duić, tel. 040 226 648

Podpredsednica Milica Habjan, tel. 04 512 63 08, 040 292 647

Tajnica Cveta Škopelja, tel. 04 512 06 64, 040 226 667

FAX 04 512 63 09

El. naslov drustvoupokojencev@siol.net

Uradne ure: sreda in petek od 8. do 12. ure

URADNI DNEVI KOMISIJ, KNJIŽNICE IN VODIJ PROJEKTOV TER TELEFONSKE ŠTEVILKE VODIJ SEKCIJ IN PRAPORŠČAKA

Računovodstvo:	vodja Milica Habjan, 04 512 63 08, 040 292 647
Pomožna blagajna za vplačila članarin in izletov:	Danica Celestina, 040 857 273
Izletništvo, letovanja, srečanja:	vodja Cveta Škopelja, 040 226 667
Šport in rekreacija:	vodja Ivan Hafner, 041 871 271
Planinska sekcija:	vodja Nežka Trampuš, 041 225 226
Pohodniška sekcija:	vodja Dragica Gartner, 041 607 483
Odbor za razstave:	vodja Zlata Ramovš, 041 971 327
Glasilo Mi o sebi:	urednica Maruša Mohorič, 041 879 915

KORISTNE INFORMACIJE

Marinkina knjižnica: vodja Marija Draškovič, 051 371 052

ponedeljek od 14.30 do 16.30 ure

sreda in petek od 11. do 13. ure

Starejši za starejše in najemniška stanovanja: vodja Nežka Fojkar, 041 717 210

vsako 1. in 3. sredo v mesecu od 9. do 11. ure

Ob smrti našega člana prosimo svojce, da obvestijo poverjenika, tajništvo DU ali praporščaka Hinka Groboljška na tel. 041 236 964.

FINANČNE OBVEZNOSTI ZA LETO 2015

Društveno članarino po šestih letih povečujemo za 1 €, tako da za leto 2015 znaša 11 €. Članarina za vzajemno samopomoč ostaja nespremenjena in znaša 10 €. Prav tako ostaja enaka tudi višina vpisnine za nove člane. Člane, ki tega še niste uredili, prosimo, da to storite čim prej.

Letna članarina	11,00 €
Vpisnina za nove člane	2,00 €
Neobvezno vplačilo v Sklad vzajemne samopomoči	
za izplačilo posmrtnine za člane do 70. let starosti	10,00 €
Znesek posmrtnine	235,00 €

IZPLAČILO POSMRTNINE IZ SKLADA VZAJEMNE SAMOPOMOČI

Vzajemna samopomoč je prostovoljna solidarna skupnost članov, ustanovljena z namenom, da se ob smrti člana izplača posmrtnina. Deluje kot sklad in jo ureja Pravilnik vzajemne samopomoči. Letni prispevek in višino posmrtnine vsako leto določi upravni odbor ZDUS. V sklad se lahko vključijo člani društev upokojencev do dopolnjenega 70. leta starosti. Pravica do izplačila posmrtnine pripada posameznemu članu po preteku čakalne dobe, ki je odvisna od starosti člana ob vpisu. Če upokojenec preneha biti član društva upokojencev, ne more več vplačevati sredstev v sklad vzajemne samopomoči in nima pravice do vračila vplačanih prispevkov. Člani morajo biti ob začetku vplačevanja v sklad seznanjeni s pravilom, da mora biti članarina poravnana nepretrgoma vsako leto in da po enem letu neplačila članstvo preneha. Posmrtnina se lahko izplača najpozneje v enem letu po smrti člana samopomoči. Če po preteku enega leta niso bila predložena dokazila o smrti, pravica do posmrtnine preneha.

SLOVO OD UMRlih ČLANOV

Od vseh umrlih članic in članov se bomo poslovili z društvenim praporom na pogrebu. Žalna zastava bo na dan pogreba in en dan pred tem izobešena na sedežu društva. Svojce umrlega prosimo, da o dogodku obvestijo poverjenika oz poverjenico, praporščaka Hinka Groboljška na telefonsko številko 041 236 964 ali tajnico društva na telefonsko številko 040 226 667.

MERITVE IN SVETOVANJA

Meritve krvnega tlaka ter količine holesterola in sladkorja v krvi kot tudi zdravstveno svetovanje bodo potekali vsako drugo sredo v mesecu od 8. do 10. ure, razen julija in avgusta. Priporočamo, da na meritve pridete tešči, saj bodo le tako izmerjene vrednosti pravilne. Čeprav te usluge brezplačno opravljajo prostovoljke našega društva in Rdečega križa, je potrebno plačati testne lističe za holesterol in sladkor. Te dejavnosti so na voljo vsem starejšim občanom v občini Škofja Loka, ne glede na to, ali so člani našega društva.

DOBAVA KURILNEGA OLJA POD UGODNEJŠIMI POGOJI

Člani lahko v društvu dobijo posebno naročilnico za nakup cenejšega kurilnega olja. Ob naročilu 800 l in več je prevoz brezplačen. Na podlagi dogovora podjetja TUS ENA s Pošto Slovenije lahko naši člani za nakup kurilnega olja vzamejo hitri namenski ali gotovinski kredit. Ta možnost je na voljo vsem našim članom, ne glede na to ali so komitenti Poštne banke Slovenije. Za nakup kurilnega olja s kreditom se obrnite na dobavitelja, podjetje TUS ENA, d.o.o., kjer boste na telefonskih številkah 04 257 25 75 in 031/629 073 ali elektronskem naslovu info@tusena.si dobili vse informacije za ureditev financiranja.

ŽE OD
4,45 EUR
NA MESEC

ZDRAVSTVENA OSKRBA UPOKOJENCEV v primeru nezgode ali bolezni

Ponudba za upokoјence predstavlja kombinacijo nezgodnih in zdravstvenih zavarovanj, ki omogoča hitrejšo in učinkovitejšo zdravstveno oskrbo ob nezgodi ali bolezni.

ZAVAROVANJA ZA UPOKOJENCE:

- omogočajo dodatno finančno varnost in plačilo dodatnih storitev v tretjem življenjskem obdobju, ko so poškodbe **lahko pogostejše**, imajo običajno resne posledice in velikokrat vodijo v **nepovratno slabljenje funkcije, institucionalizacijo in smrt**;
- omogočajo plačilo stroškov samoplačniških storitev v specialističnih ambulantah **brez čakanja**;
- omogočajo plačilo stroškov zdravil na »beli« recept ter stroške doplačil za zdravila nad najvišjo priznano vrednostjo.

Vse to že od 4,45 EUR na mesec, odvisno od vaše starosti in izbranega paketa ob sklenitvi.

MI NE
VRAČAMO,
MI PLAČAMO!

POSEBNO DARILO ZA ZAVAROVANCE Z DOPOLNILNIM ZDRAVSTVENIM ZAVAROVANJEM (DZZ) PRI ADRIATICU SLOVENICI (AS)

AS vsem svojim DZZ zavarovancem podarja zavarovanje **PREHODNE OSKRBE ZARADI NEZGODE**, ki obsega 50 ur pomoči na domu (nega, pospravljanje, kuhanje, ...) in 4 prevoze na kontrolne preglede v primeru hujše nezgode. Zavarovanje velja ob veljavnem DZZ pri AS-u vse do 31. 3. 2018.

Če želite tudi vi poskrbeti za vašo celostno zdravstveno oskrbo, vas vabimo, da izpolnite spodnji obrazec in ga pošljete po pošti na naslov **Adriatic Slovenica d.d., PE Kranj, Kidričeva c. 2, 4000 Kranj (ga. Kristina Rauch) ali pokličete na 04/2817-000 (gospo Kristino Rauch)**. Kontaktirali vas bomo in uredili vse podrobnosti v vezi s predstavitvijo in sklenitvijo zavarovanj ter morebitnim prenosom DZZ na AS.

UPOKOJENEC

Ime in priimek:	Letnica rojstva:
Ulica in hišna številka:	Št. pošte in kraj:
E-naslov:	Tel. št.:
Datum in kraj:	Podpis:

S podpisom dovoljujem, da družba Adriatic Slovenica, d. d., Ljubljanska cesta 3 A, 6503 Koper, moje osebne podatke do preklica hrani in obdeluje ter uporablja za namen neposrednega trženja (obveščanja o svojem poslovanju, ponudbi, novostih in akcijah). Pridobljene osebne podatke bo družba skrbno varovala in uporabljala v skladu z ZVOP-1 in samo za namen, za katerega so pridobljeni, in jih ne bo posredovala tretjim osebam.

www.as.si
080 11 10

Ekskurzija na Goričko

Foto: Z. Ramovš

Lončar Alojz Bojnec v Filovcih

Pri umetniku
Jožetu Gutmanu v
Filovskem gaju

Foto: Z. Ramovš

FOTO GALERIJA

Učenje, veselje in zabava na terenu

Foto: N. Mandič Orehek

V železarskem muzeju v Ruardovi graščini,
Stara Sava, Jesenice

Foto: N. Mandič Orehek

Šola v naravi v Javorniškem Rovtu

Piknik Društva upokoencev Škofja Loka

Foto: Z. Ramovš

Prisotni prejemniki športnih priznanj

Po taktih Dua Frenki

Foto: Z. Ramovš

Foto: Video Bohinj

Govornica dr. Anja Kopač Mrak, ministrica za delo,
družino, socialne zadeve in enake možnosti

Foto: Video Bohinj

Srečanje upokoencev Gorenjske v Bohinjski Bistrici